HELSINGFORS DAGBLAD.

№ 215. Fredagen den 9 Augusti 1872

Prenumerationspris: *I Helsingfors* Helt år: 24 Fmk. Tre fjerdedels år: 18 Fmk. Halft år: 12 Fmk. Qvartal: 6 Fmk. Månad: 2 Fmk. 25 pk. — *I Landsorten* Helt år: 30 Fmk. Tre fjerdedels år: 23 Fmk. Halft år: 15 Fmk. 50 pk. Qvartal: 8 Fmk. *I Ryssland* Helt år: 10 rb. Tre fjerdedels år: 7 rb. 70 kp. Halft år: 5 rb. 20 kp. Qvartal: 2 rb. 70 kp. — **Annonspris:** 10 pk. petitrad och för utlandet och Ryssland efter 5 kp. s:r petitrad. — **Byrå:** Konstantinsgatan 8. — **Annons och Prenumerationskontor:** Alexandersgatan N:o 18. — **Redaktörer:** Rob. Lagerborg (hufvudredaktör), A. H. Chydenius, K. V. Bremer, Karl H. Lindholm. — Redaktionen påtager sig ej att bevara insända uppsatser, som icke kunna användas

Helsingfors den 9 Aug.

„Golos" om Polen.

Ryska tidningen „Golos", som i tiden var en af de ifrigaste i hetsjagten emot polackerne och yrkandet på deras russifiering, har i dessa dagar innehållit en artikel, som återspeglar de nya ideer om en försoning med Polen, hvilka tyckas röra sig inom de kretsar, det ryska bladet representerar. Vi återgifva det hufvudsakliga af denna artikel, utan att bifoga några kommentarier, helst den äfven i andra afseenden kan ha intresse för våra läsare.

„Hvad vilja vi? Försoningen med en af de slaviska stammar, med hvilken vi aldrig bort vara i fiendskap, med polackerne, till hvilka vi stå i temmeligen nära blodsförvandtskap. Vi behöfva försoning, emedan en fiendtlighet, och det en bitter sådan, hittills rådt. Kunde vi väl förfara annat än fiendtligt, när grekiskt-orthodoxe polacker icke blott antaga katolicismen, utan äfven söka påtvinga oss densamma; när de, ehuru slaver, resa sig emot oss slaver och föra fremmande folk, turkar, tyskar och fransmän, i fält emot oss? Striden har varat, och är nu slut. En slavisk stam har fallit; det engång så ärorika „Krolewstwo polskie" (polska konungariket) är förbi och Weichselområdet har blifvit ryska rikets guvernementer. Detta är historiens rättvisa, och dess domslut måste respekteras af bägge delarne, af ryssarne lika väl som polackerne. Vi måste erinra oss, att Weichselområdets urinnevånare äro katoliker, icke grekiskt-orthodoxa — och att de äro polacker, icke ryssar. De å sin sida böra icke förgäta, att de äro ryska undersåtar. Kan väl i sjelfva verket frågan om en försoning på dessa bägge, genom historien, förnuftet och logiken anvisade vilkor kallas ömtålig, och är den icke tvärtom tidsenlig?

Man talar för oss om polacker, som ingenting glömt och ingenting lärt, som begära af oss konungariket Polens fullständiga autonomi och föreningen af det ursprungliga Rysslands vestliga delar med detsamma. Sådana polacker känna vi icke och om dem kan här blifva ingen fråga. Det kan icke blifva fråga om ett Polens återupprättande och om det någonsin talats derom, så har detta endast varit följden af att vi erinrat derom. Hvem är skulden till att svärmerierna för ett Polens återupprättande alltid uppstått i Ryssland och aldrig i Preussen och Österrike; ingen i Europa, icke ens polackerne sjelfve tro på ett Polens återupprättande. När furst Bismarck för $1\frac{1}{2}$ år tillbaka i sessionen den 1 april 1871 sade: „Polska herraväldet skall aldrig återvända", innefattade hans ord för ingen någon ting nytt. Om man säger, att dessa ord äro begripliga i en preussares mun, vilja vi anföra en mening, uttalad af en fransman, såsom medlem af den nation, hvilken städse bevisat Polen de flesta sympathier, och det en fransman, som man numera åtminstone icke kan förneka djup politisk insigt. När Thiers för 40 år tillbaka, den 15 april 1831, uttalade i deputeradekammaren orden: "*La république polonaise est une impossibilité douloureuse, mais fatale*" (polska republiken är en smärtsam, men olycksbringande nödvändighet) förnams ingen motsägelse. Redan då trodde utom turkiske sultanen ingen mera i Europa på möjligheten af ett sjelfständigt Polen. Seraskieren sade till diktatorn Chlopickis gesandt Wylocki: „En sedan Islams grundande oerhörd händelse: Sultanen har redan fem gånger varit i Medschet och har alltid bedit för de kristne hundarne". Och fyratio år efter dessa fåfänga böner talar man ännu för oss om ett Polens återupprättande. Ingen ärlig och liberal polack talar mera derom, så framt man ej erinrar honom om det. Kejsar Alexander Pawlowitsch var den förste, hvilken erinrade polackarne om detta återupprättande. I sitt svar på ett bref af Koszciuszko, som bedt honom låta kröna sig som konung och förläna detta land författningen af den 3 maj 1791, skref kejsaren i ett bref, som uttryckligt var dateradt den 3 maj 1844, samma författnings årsdag, att „han skulle öfvertyga polackarne om att deras förmenta fiende skulle uppfylla alla deras önskningar". Såsom bekant har Alexander hållit sitt ord och derigenom beredt sina efterträdare nya oroligheter. Kejsar Nikolai handlade annorlunda. I stället för den humanitet i uppfattningen, den själsvekhet och yttre höflighet i formen, hvilka tillvunno kejsar Alexander till och med fremlingars hjertan, trädde hos kejsar Nikolai strängket i tänkesätten och den logiska orubbligheten. Efter undertryckandet af 1831 års uppror förintade kejsar Nikolai genom det organiska statutet af den 3 april 1831 den polska författningen, och de af honom träffade åtgärderna gjorde hvarje uppresning omöjlig. En af de första reformer, den nuvarande regeringen vidtog, bestod i att konungariket Polen erhöll såsom skänk en skild lagstiftnings institution och fick sig medgifven en viss autonomi i förvaltningen. Såsom svar på dessa nådebevis följde det bekanta decemberslagtandet af i Warschau förlagde ryska soldater och den dermed förbundna uppresningen af år 1863.

På liknande sätt skola polackarne helt visst icke mera blifva ånyo erinrade om möjligheten af Polens återupprättande. Dessa erinringar äro förderfliga för polackerne, komma att stå ryssarne dyrt och leda såväl för den ene som den andre städse till svåra repressalier. Alla tidens berömda namn, både utlänningar sådana som Stein, Humboldt, Castlereagh, Hardenberg, Metternich, och ryssar sådane som Repnin, Nowossilzow, Lanskoj, Nesselrode, Capo-d'Istria, voro emot kejsar Alexanders plan att återupprätta Polen. För kejsar Nikolai förelades år 1830 en skrift af en statsman, hvari de bekanta och i grunden med de af kejsaren vidtagna åtgärderna öfverensstämmande nio punkterna föreslogos. Slutligen lät man på samma sätt som år 1863 tanken falla att förläna Polen autonomi i förvaltningen. Numera erkänner hela ryska samhället, huru mycket rätt kejsarinnan Katharina II hade, när hon för 100 år sedan skref till furst Wjasemski: "Att kalla dessa provinser utländska och behandla dem i enlighet med en dylik uppfattning, är mera än ett fel, man kan till och med tryggt kalla det en dumhet," Först nu, då vi ryssar erkänt denna dumhet, först nu har den allvarliga tanken på en försoning till ryssarnes och polackarnes ömsesidiga fromma blifvit en möjlighet. Vid denna försoning måste de vilkor bibehållas, dem vi förut omnämnt och hvilka äro skapade hvarken genom ryssar eller polacker, utan genom de enes likasom de andres naturliga tillväxt, genom deras historiska öden.

Hvarje folk har sina egendomliga egenheter, som bilda dess ursprungliga genius. Dessa egendomligheter kunna icke ändras, med dem blir menniskan född, med dem dör hon äfven; de måste aktas öfverallt och af alla, man kan icke ostraffadt antasta dem och ingen har detta ännu lyckats. Sträfvandet att russifiera Weichselområdet är äfvenledes mera än ett fel, ja, man kan tryggt säga det en dumhet. Det är lika otänkbart som Polens återupprättande. I hvarje polack till födseln måste vi akta polacken, och det ligger icke i vår förmåga att omdöpa katolikerne till grekiskt-orthodoxe troende. Sådana ethnografiska och religiösa experiment hafva ännu lyckats ingen och dylika försök hafva ännu aldrig förblifvit ostraffade". (Forts.)

Folkundervisningen i England.

(Ur Samtiden.)

(Forts.)

Ligans verkställande komité var just sysselsatt att redigera ett lagförslag, som skulle underställas parlamentets pröfning, när engelska regeringen, som alltid skyndar att gå folkets önskningar i förväg, i början af 1870 framlade sin nya bill om folkundervisningen, utarbetad af mr Forster, som är vice precident i Privy Council och följaktligen sjelfskrifven chef för undervisningsdepartementet. Denna bill gick så till vida ligans önskningar till mötes, att den erkände statens skyldighet att tillse, att undervisningstillfällen genom de lokala myndigheterna öppnades för alla, utan att derför ingripa hindrande i kommunernas sjelfstyrelse; det bibehöll statens inspektionsrätt, men lade det närmaste inseendet öfver skolorna i händerna på fritt utsedda skolråd, som den kallade *School Boards*.

Det stora tvistefröet var allt jemt den religiösa frågan. Nonkonformisterna vilja upphäfva bandet mellan kyrkan och staten; de påstå att staten icke kan ålägga någon af sina undersåtar en enda penny i skatt för andra ändamål än sådana som äro gemensamma för alla, och hela lagstiftningen har också oupphörligt gått i denna riktning. Vi behöfva endast erinra om katolikemancipationen, som föregick den första parlamentsreformen, *Marriage Act*, som tillåter dissenters att vigas af sina egna prester, afskaffande af kyrkoskatten, *church rates*, upphäfvandet af statskyrkan i Irland, och nu senast afskaffandet af underskriften på de 39 artiklarna vid inträdet till de gamla universiteten, hvarigenom Oxford och Cambridge nu mera äro öppnade för dissenters. Ligan ville hafva religionsundervisningen alldeles utesluten ur folkskolan och öfverlemnad åt familjerna eller de enskilda föreningarna att besörja och betala: för dem är statskyrkan, *The etablishment*, ingenting vidare än en frivillig förening.

Den nya lagen blef häftigt anfallen i underhuset och i hela landet, *meeting* följde på *meeting*, petitioner inkommo till regeringen med många hundra tusen namn. Regeringen hade trott sig lösa knuten genom att understödja alla skolor, liksom Napoleon I gjorde alla de religiösa bekännelserna i Frankrike till statskyrkor; ligan påstod deremot att detta endast skulle tjena till att upprifva hat och fiendskap mellan sekterna. Tiden var inne, sade nonkonformisterna, att från skolan afsöndra allt som skiljer menniskorna åt och endast bibehålla hvad som förenar dem. Alla menniskor begagna bokstafsskriften, för alla gälla aritmetikens och naturlärans sanningar; låt då alla betala blott för sådan undervisning hvars innehåll ingen bestrider. Skolan skall inskränka sig till att meddela denna men icke försöka att bibringa religiösa öfvertygelser. Hvad vinner också religionen på statsförmynderskapet? Ingenting annat än förställning och bigotteri. De religiösaste af alla nationer äro nordamerikaner och holländare, just derför att de fullständigt åtskilt kyrkan och staten, under det att otron och likgiltigheten i andliga ting ingenstädes äro större än i Frankrike, hvars exempel drottningens egen öfverpredikant åberopade till stöd för ligans grundsatser.

Man kan lätt tänka sig att högkyrkans vänner icke förblefvo overksamma emot ligans agitation. En stor deputation, sammansatt af lorder, underhusmedlemmar och anglikanska prester, infann sig hos ministrarne och bad dem på det ifrigaste att icke släppa efter utan med fasthet upprätthålla föreningen mellan den religiösa och medborgerliga undervisningen.

> För denna sidas män är en konfessionsfri undervisning det samma som religionslöshet och ateism; att skilja skolan från kyrkan vill derför säga att omstörta hela sedlighetens grundvalar. Denna uppfattning bestrides lifligt från den liberala sidan: moralen hvilar på en allmän bas, icke på en sekt eller en speciel dogm. Hvad är det för ett sammanhang mellan religion och abed, och fins det väl ortodoxa och kätterska bokstäfver, siffror, matematiska figurer? Regeringen var icke döf för dessa argument, ty mellan den första och tredje läsningen gjorde hon några vigtiga förändringar i sitt lagförslag. Enligt den gamla lagen hade föräldrarne rätt att frikalla barnen från kyrkogång och religionsundervisning, men på det att denna frihet skulle blifva ytterligare befästad, infördes i den nya lagen en paragraf, som kallades *Time-table conscience clause*, hvari stadgades att ingen religiös undervisning, liksom ingen andaktsförrättning, fick ega rum annat än i början och slutet på lektionstiderna, hvarom eleverna skulle underrättas genom anslag på väggarne, för att lättare kunna undvika att deri deltaga. Ingen katekes eller annan dogmatisk lärobok skulle få begagnas i de nya skolorna, och statsinspektörernas rätt att kontrollera undervisningen inskränka sig till de medborgerliga ämnena.
>
> Debatten öppnades den 16 juni 1870; den var liflig och långvarig. Den liberala sidan fordrade att den religiösa undervisningen skulle förläggas utom klasstimmarne, att skolläraren dermed icke skulle få taga någon befattning, och att den i ingen händelse skulle betalas med allmänna medel. Ett amendement i denna syftning blef emellertid förkastadt af underhuset, lika som kostnadsfriheten, men lagen berättigar skolstyrelserna att befria fattiga barn från skolafgiften och under vissa vilkor upprätta gratisskolor. På samma sätt gick det med den obligatoriska undervisningen: staten förklarade sig oberättigad att i detta afseende utöfva något tvång öfver medborgarnes fria vilja men öfverlät åt de lokala myndigheterna att utöfva en viss tryckning — *compulsion* — på motspänstiga föräldrar. Rättigheten att inrätta ett skolråd är underkastad vissa vilkor och erfordrar undervisningsdepartementets samtycke, men när denna myndighet en gång kommit till stånd, har den ganska vidsträckta rättigheter, ehuru med *compulsion* alldeles icke får förstås någon inblandning af den civila makten, som skulle vara alldeles stridande mot det engelska föreställningssättet Lagen berättigar skolstyrelserna att tillse, att barn mellan 5 och 13 år besöka skolorna, om de icke på annat håll hafva tillfälle till lika god eller bättre undervisning, eller om de äro sjuka, eller om skolan är belägen längre än 3 engelska mil från deras hem. Särskilda uppsyningsmän tillsättas för att vaka öfver barnens skolgång: är någon frånvarande, infinner sig uppsyningsmannen i barnets hem och gör sig underrättad om anledningen till dess uteblifvande; i händelse af tredskande stämmer han den skyldige inför fredsdomaren, som ålägger honom 5 shillings böter. Skolrådet uttaxerar äfven på kommunens medlemmar skolpålagorna och upptager dem genom sina tjenstemän. Vi hafva redan förut nämnt att de kommunala bidragen uppgå endast till en tredjedel af den verkliga kostnaden för undervisningen. De föräldrar som kunna betala erlägga utom dessa *school rates*, som betalas af alla, för hvarje barn 3 pence (22 ½ öre) i veckan i skolafgift För fattiga kunde skolrådet antingen tillstädja frihet från afgiften eller betala den i deras ställe, men båda dessa utvägar medförde stora olägenheter, i anseende till svårigheten att bestämma den gräns der armodet börjar och de oupphörliga skiftningar i de obemedlade klassernas belägenhet som äro en följd af rikligare eller sparsammare arbetstillfällen. Man tog derför sin tillflykt till upprättandet af friskolor, men systemet är icke väl noteradt hos de fattige sjelfva, hvilka hellre underkasta sig de tyngsta uppoffringar för att åstadkomma skolafgifter eller också alldeles afhålla barnen från skolan, än de för intet mottaga af det allmänna en välgerning, hvilken de anse liktydig med en allmosa. Det är äfven en annan svårighet med dessa fattiga; de tillhöra till största delen dissenternas religionssamfund, i synnerhet metodisterna. Nu har lagen visserligen önskat bevara samvetsfriheten genom att berättiga föräldrarne till att fritaga barnen från deltagande i andaktsstunderna och den religiösa undervisningen, men denna frihet är nästan illusorisk, ty den lärjunge som derifrån afhåller sig blir jemte sina målsmän lätt nog illa noterad hos lärare, skolråd, presterskap och de förnämligare i församlingen, hvilka ofta tillhöra högkyrkan.
>
> (Forts.)

Telegrafnotiser

London *den 6 aug.* Enligt ett svar, som lord Enfield afgifvit i underhuset, vidhåller Frankrike att det icke förefinnes någon traktat, som skulle förhindra det att pålägga engelska skepp differentialtullar. England hade gjort föreställningar häremot och de sedan febr. ledda underhandlingarna voro ännu icke afslutade.

Understatssekreteraren i departementet för Indien förelägger indiska budgeten, som är jemförelsevis gynsam. Den för 1870—1871 visade ett öfverskott på 1,400,000 pund sterl.; den för 1871—1872 kommer sannolikt att gifva ett dylikt på 250,000 pund st. Grant Duff försvarade inkomstskatten, menande att indiska befolkningen icke vore missnöjd, utan att dess välstånd vore i tilltagande. Faror vore möjliga, men ingen anledning till oro förefunnes. Derpå tog Fawcett till ordet; han angrep indiska regeringens slöseri och ogillade inkomstskatten.

London *den 7 aug.* Lord Enfield har på förfrågan svarat i underhuset, att Porten till en början trott att Suez-kanalbolaget icke vore berättigadt att höja afgifterna för engelska skepp. Efter moget öfvervägande af frågan hade dock turkiska regeringen kommit till en motsatt åsigt och äfven de engelska kronjuristerne ha anknutit sig till denna nyare uppfattning.

Dresden *den 7 aug.* Emil Devrient har aflidit senaste natt.

Berlin *den 7 aug.* Med afseende å de tre kejsarenes sammankomst säger "Provinzial Correspondenz": Den europeiska fredens bibehållande och tryggande är det gemensamma målet. Endrägten emellan Tyskland, Österrike och Ryssland är den fullvigtigaste borgen för befästandet af fredliga och ordnade tillstånd i Europa. Man hade nu vunnit visshet om, att tyska regeringens afsigt att upprätthålla och befästa ett band af samtidig endrägt med Ryssland och Österrike gått sitt fulla förverkligande till mötes. Tysklands uppriktiga och förtroendefulla hållning hade jemnat marken för närmandet mellan Ryssland och Österrike.

En annan artikel i samma blad angående franska lånet kommer till följande slutsats: "Ju högre man anslår de franska kreditoperationernas betydelse, desto allvarligare måste man komma till det allmänna medvetande, att Frankrike jemte lånet åtagit sig icke blott finansiella, utan äfven politiska förpligtelser emot Europa."

Franska nationalförsamlingens sjournering.

Ett blad yttrar med anledning af de inträffade ferierna för den franska nationalförsamlingen: Afslutningen sker i ett lyckligt ögonblick, just då nationen är hänförd af den stora kreditoperationens lysande utgång, som är ett förtroendevotum både till Frankrike och Thiers' styrelse. Den stora frågan om *monarki* eller *republik* står dock oafgjord och bildar nu utgångspunkten för de politiska betraktelserna. Ser man tillbaka på det franska parlamentets andra sammanvaro (från den 4 december 1871 till den 3 augusti 1872), måste man medgifva, att de monarkiska partierna hafva förlorat en icke obetydlig terräng, hvilken republikanerne i stället intagit. Utom Thiers' personliga andel i denna vändning gifva också utgången af de särskilda omvalen till församlingen och röstförhållandet vid voteringar öfver principielt vigtiga lagförslag det otvifvelaktiga bevis derpå. Det första stora omvalet egde rum den 2 juli 1871; omkring ⅙ af församlingen eller 114 deputerade skulle väljas. Utgången var öfverraskande; 96 republikanska kandidater valdes mot 17 monarkister, bland hvilka senare 8 voro bonapartister, 6 legimister och 3 orleanister. Förhållandet mellan republikaner och monarkister var alltså ungefär som 11 till 2. Den 8 oktober samma år företogos allmänna generalrådsval i hela Frankrike. Äfven då ledo monarkisterne nederlag. Tolfhundra liberalt konservativa eller anhängare af Thiers' regering och 975 republikaner, hvaraf 222 radikala, valdes mot 340 förklarade monarkister, i synnerhet legitimister och bonapartister. Bland de liberalt konservativa funnos kanske flere hundra orleanister, hvilka likväl icke lade sina politiska åsigter tydligt i dagen. Den 9 juni detta år företogs å nyo ett omval af 4 deputerade; resultatet var 3 republikaner och en bonapartist. Betraktar man dessa talförhållanden, kan man ej undra på att vensterns, som känt sig stärkt och förökad genom hvarje nytt val, omsider satt såsom sitt mål att upplösa församlingen och anställa nya val, hvilka otvifvelaktigt skulle hafva en republikansk majoritet till följd. Å andra sidan måste den svigtande högern söka bibehålla sin genom februarivalen 1871 erhållna öfvervigt. Detta har varit anledningen till de talrika sammandrabbningarna i församlingen, som till och med ibland kunnat fresta en att tro på nya statsomhvälfningar. Genom klokhet har det dock lyckats Thiers att "hindra partierna från att sönderslita hvarandra", hvilket han sjelf betecknat såsom sin förnämsta uppgift, och genom deras strider har hans makt och inflytande stigit. Det är Thiers som mera än någonsin styr Frankrike.

En korr. från Paris försäkrar, att den konservativa majoriteten, när den åtskildes, var lifvad af de gynsammaste känslor för Thiers. Man hade företrädesvis fäst sig vid dennes förklaringar, att han önskade en konservativ repnblik och icke ville upplösa nationalförsamlingen. De 25 deputerade, som utsågos till medlemmar i den permanenta kommissionen, äro: general Frébault, Paul Morin, Journault, Noel Parfait, Laboulaye, Robert de Massy, Moreau, Lucet, Perrot, Bottieau, de Kergorlay, Callet, d'Haussonville, Bompart, de Renneville, Delpit, Lefévre Pontalis, Cornelis de Witt, grefve d'Aboville, Pagès Duport, de Larochefoucauld, de Mornay, de Mailly, general Changarnier och hertigen af Broglie.

Ett femtiotal af vensterns olika fraktioner skall, förrän de deputerade åtskildes, församlat sig hos Littré, för att diskutera de sväfvande frågorna. Debatten gällde naturligtvis främst fälttåget för nationalförsamlings upplösning, hvilket några ville begynna omedelbart, medan andra önskade det uppskjutet tills efter det franska områdets fullständiga utrymmande. Derpå blef det fråga om den obligatoriska, kostnadsfria och genom lekmän meddelade folkundervisningen. Alla de närvarande gillade skoltvånget, men i öfrigt tycktes meningarna delade.

Barthes förslag till bildande af en andra kammare säges öfvergifvet af honom sjelf, sedan han kommit under fund med dess ofullkomligheter.

Det franska statsrådet

är nu definitivt bildadt, i det nationalförsamlingen vid ett fjerde val den 26 Juli utsett de tre sista medlemmarna af de 22 statsrådsledamöter, som skulle väljas, nemligen amiral Bourgois, Rhône-prefekten Pascal samt De Gaillard, publicist i Avignon. Den förste var uppförd både på högerns och vensterns listor, de båda sistnämnda endast på högerns lista. De båda på vensterns lista uppförda kandidaterna, Herold da Lasteyrie och Labiche, kunde ej erhålla röstöfvervigt. Statsrådet utgöres nu af vicomte Dumartroy, Groualle, Aucoc, Collignon, Goussard, Tourret, Saglio, Tranchant, Odilon Barrot, Andral, markis de Chateaurenard, Morbeau, grefve Anatole de Ségur, Le Trésor de Laroque, vicomte Fernand de Montesquiou, Pascalis, Silvy, De Bellomayre, grefve Albert de Circourt, Bourgois, Pascal och De Gailard. Af dessa har, enligt hvad sista numret af "Journal Officiel" förmäler, Odilon Barrot blifvit utsedd till statsrådets vicepresident. Om några af de mera framstående personerna bland de här uppräknade meddela vi följande biografiska notiser:

Tranchant, som var uppförd både på vensterns och högerns listor och hvilken kommer att inträda i statsrådets finanssektion, är son till förra general-inspektören vid universitetet Louis Charles Maria Tranchant och föddes i Paris år 1826. Han berömmes allmänt som en bland de kunskapsrikaste, mest intelligenta och redliga bland dem, som deltogo i stadsförvaltningen efter Februari-revolutionen. Sina studier slutade han med utmärkelse i collège Rollin, genomgick derefter l'Ecole de droit, blef sedermera elev i l'Ecole de Chartés och slutligen i den blott under en kort tid bestående Ecole d'administration, som hörde till en af de bästa institutioner, för hvilka man hade den andra republiken att tacka. År 1849 blef han utnämnd till auditör, i statsrådet, deltog i flera kommittéers arbeten och fick till specielt uppdrag att utarbeta ett be-

tänkande om teatrarnas tillstånd. Några år efter statskuppen den 2 December var han en tid bortåt sekreterare i justitieministeriets administrationsråd. I Juli 1871 blef han med nära 2,100 röster vald till municipalråd i 7:e arrondissementet, och vid det nu fullbordade statsrådsvalet erhöll han 539 röster. — *Tourret*, öfverstlöjtnant vid ingeniörcorpsen och en af arméns mest vetenskapligt bildade officerare, synes komma att ensam representera det militära elementet i det nya statsrådet. Han är inemot 51 år gammal, elev af polytechniska skolan och blef år 1865 bataljonschef. Under de första dagarna af September 1870 fick han ordres att ledsaga Cremieux, Glais Bizoin och amiral Fourichon till Tours, hvarest han gjorde de delegerade af nationalförsamlingen utmärkta tjenster. Han utarbetade en framstående försvarsplan och blef i anledning deraf utnämnd till öfverstlöjtnant. Äfven Tourrets namn förekom så väl på vensterns som på högerns listor, och han blef vald till medlem af statsrådet med 549 röster. Han kommer att inträda i tredje sektionen, som omfattar krigs- och marinministeriet, Algier och de utländska angelägenheterna. — *Odilon Barrot*, som är nära 81 år gammal, har i omkring 60 år deltagit i det offentliga lifvet. Redan de första åren under restaurationen hade han ett berömdt namn som politisk advokat. Under en rättegång, som öppnats mot några protestanter i Syd-Frankrike, emedan de vägrat pryda sina hus för processionen på Christi lekamens fest yttrade han i cassationsrätten, att lagen borde förhålla sig neutral gent emot alla trosbekännelser, och då Lammenais härvid utbrast: "Alltså skall lagen vara atheistisk i Frankrike!" svarade Odilon Barrot: "Ja, den är och bör vara det så till vida, att den beskyddar alla religioner och icke identificrar sig med någon." Sednare blef han utnämnd till Seineprefekt, och efter att hafva blifvit vald till deputerad (för Eude), intog han en framstående plats i kammarens venster samt hade del i alla liberala reformer. Vid bildandet af ministèren af den 2 Januari 1870 afslog han anbudet att emottaga en portfölj. Hans namn fanns på alla tre listorna till det nu afslutade rådsvalet. Han erhöll dock, måhända med anledning af sin höga höga ålder, endast 375 röster.

Från Spanien.

Konung Amadeo af Spanien har på sin resa i de norra provinserna uppehållit sig flere dagar i Santander, der han den 27 i förra månaden öppnat en åkerbruksutställning och utdelat medaljerna och premierna. Han mottogs i denna stad likasom öfverallt i norra Spanien med mycken hänförelse af befolkningen, hvilken han tyckes ha vunnit genom sitt nedlåtande och vänliga uppträdande. Tidningarna meddela vidlyftiga beskrifningar om baler, som blifvit gifna till hans ära, om kappseglingar, illuminationer, banketter, äreportar m. m. och äro alla ense i att berömma den unge monarken för hans lojalitet, trofasthet och öppna, välvilliga väsende. Om mordattentatet, hvilket visserligen i väsentlig mån bidragit till denna popularitet, har man ännu icke några bestämda underrättelser. 50 personer ha blifvit arresterade såsom invecklade i saken, och af dessa ha 43 efter en förberedande undersökning blifvit skickade till ett fängelse i Madrid, under det de 7 öfrige ännu hållas inspärrade i vanligt ransakningshäkte, utan att man känner orsakerna till detta förfaringssätt. De spanska tidningarna visa för öfrigt ett synbart missnöje öfver, att ännu ingenting blifvit offentliggjordt om upphofsmännen till brottet, och hänvisa i sin harm till de förbrytelser af samma slag, som på senare tiden blifvit begångna mot Azcarraga, Prim och Zorilla, och som utan synnerlig svårighet kunnat sättas i scen utan att någonsin blifva utredda, ännu mindre straffade.

Angående karlistupproret heter det att det lyckats general Baldrich att nästan helt och hållet rensa de nordliga provinserna från karlistiska band. Samtidigt berättar ett telegramm från Madrid till franska tidningar, att en af de mest beryktade cabecillas, kyrkoherden i Alcabon, blifvit arresterad i hufvudstaden den 1 augusti af trenne polisagenter, som igenkänt honom i det ögonblick han gick öfver den lilla gatan San Geronimo.

Slafhandeln i Östra Afrika.

Wid mötet i Mansion House i London den 1 dennes för att diskutera möjligheten att få slafhandeln på ostafrikanska kusten undertryckt, meddelade sir Barthe Frere att under det slafhandeln nu var undertryckt på vestkusten, så tilltog den mer och mer på östra kusten. Under en tidigare period bestod en liflig och vinstgifvande handel mellan östra Afrika och Indien. Denna handel hade efterhand mer och mer aftagit, och härtill var den förskräckliga slafhandeln i de mellanliggande länderna skuld. Då traktater, som lord Palmerston på sin tid afslutit, voro helt och hållet föråldrade och måste underkastas en genomgripande förändring. På kusterna gentemot Pembos och Zanzibar anställde i synnerhet slafhandeln fruktansvärda härjningar, och Englands traktat med sultanen af Zanzibar gjorde det medskyldigt i de förödelser den anställde. Zanzibar är slafhandelns egentliga utskeppningshamn, och från Kilva utföres årligen öfver 20,000 slafvar. För hvarje slaf, som passerade förtullningsplatsen i Kilva erlägges en afgift af 2 ½ dollars, så att sultanen har en ganska vacker inkomst i denna skändliga handel. Det är förfärligt att tänka sig, att öfver 20,000 menniskor här årligen exporteras såsom slafvar, men ännu förfärligare är det att tänka, att dessa 20,000 endast utgöra återstoden af ett flera gånger så stort antal, och att fyra femtedelar omkommit under vägen från det inre af landet till kusten af nöd och misshandlingar. Det var nu utsigt till, att ett bättre tillstånd skulle kunna åstadkommas genom en pekuniär uppoffring; ty sultanen af Zanzibar har mot en årlig betalning af 8000 pund förklarat sig villig att afsluta ett nytt kontrakt, som skulle medföra väsentliga förbättringar. De penningar som sålunda utgifvas, skola komma att rikligen ersättas genom den handel som skall uppstå, när dessa trakter åter blifva befolkade. Man kom ändtligen öfverens om att sända en deputation till lord Granville och uppfordra honom till ett kraftigt ingripande i denna sak, i hvilken Englands ära var förpligtad.

Från Syd-Amerika

meddelas att kriget mellan republikerna San Salvador och Hondruas, som man redan trodde hade afslutats, tvärtom fortsattes. San Salvadors trupper hade senast bemäktigat hamnen Omoa i Honduras och dervarande franska och engelska konsuler som befarade att segrarene skulle skrida till plundring, hade tillkallat krigsfartyg, för att skydda sine landsmän.

Japanesiske mikadon

har enligt hvad det berättas från Jeddo af den 22 juni, för afsigt att, sedan han besigtigat några af landets hamnar, sjelf öfver Suezkanalen begifva sig till Europa. F. d. guvernören i Jeddo, Yuzi, skulle på förhand begifva sig till Paris, för att träffa förberedelser med anledning af mikadons resa, och skulle derför innan kort, jemte guvernörerne Ito, Okubo och Tuzo, på ångfartyget "Amerika" afgå till Europa.

— **Resestipendier.** Sedan kejserliga senaten under den 29 nästvikne juni af allmänna medel anslagit fyra stipendier, för att sålunda lemna några i fabriks- och handtverksnäringarne praktiskt förfarne personer tillfälle att åtminstone någon kortare tid besöka den i Moskva öppnade polytekniska utställningen, har finansexpeditionen, uppå manufakturdirektionens derom gjorda framställning, tilldelat nämnde stipendier åt sadelmakaremästaren Ludvig *Rosengrén* i Tammerfors, vagnsfabrikanten A. R. *Wihlman* i Åbo, ritaren hos firman Osberg et Bade i denna stad Mauritz *Hallberg* och depotföreståndaren vid statsjernvägarne i landet, ingeniören K. M. *Moring*.

Vidare har finansexpeditionen, uppå derom gjord framställning, tillagt chefen för statsjernvägarne Georg *Strömberg* likaledes ett understöd af allmänna medel för enahanda ändamål.

— **Förordnad.** Kejserliga Åbo hofrätt har den 25 nästvikne juli jemlikt H. K. M:ts nådiga föreskrift uti skrifvelse för den 16 i samma månad, förordnat vicehäradshöfdingen Edvard *Erlund* att under den häradshöfdingen i Wehmo domsaga, riddaren Johan Albert *Lignell* i nåder beviljade ytterligare tjenstledighet på två års tid, räknad från den 1 nästvikne juni, tills vidare förvalta domareembetet i nämnde domsaga.

— **Anmärkningsvärda tilldragelser enligt af guvernörerne inlemnade rapporter:**

Nylands län: Den 1 sistlidne juli nedbrann genom åskeld å Kärras enstaka rusthåll i Kyrkslätt socken en riebyggnad med ria, loge och halmlada jemte deri förvaradt rågboss, och uppskattades skadan, som drabbade rusthållaren Edvard Grundman, till ettusen tvåhundra finska mark.

Den 2 i samma månad har liket efter en härstädes okänd mansperson uppflutit i Sandvikshamnen.

Samma dag drunknade statkarlen Carl Wilhelm Lindblom, från Rönnäs egengom i Perno socken, af våda under segling i båt emellan Sondarö lotshemman och Kabböle by i sagde socken.

Den 7 i nämnde månad har arbetskarlen Johan Anders Söderlund, från Munsala kapell, dränkt sig invid Sandholmen.

Den 12 i nämnde månad drunknade sockneskomakaren Carl Liljanders sjutton år gamla dotter Ida Wilhelmina under simning i Thusby träsk.

Den 13 i samma månad har magistratsmätaren Fredrik Wigg aflidit å allmänna sjukhuset efter det arbetskarlen Fredrik Alander den 9 i samma månad å ett arbetsställe invid Kampkasernen tilldelat Wigg ett hugg med ett såghandtag i hufvudet.

Den 14 juli hafva lotslärlingarne Carl Lindfors, Anders Petterson och Fredrik Lindberg seglat omkull invid Blekholmen, hvarvid den sistnämnde drunknat.

Under ifrågavarande tidrymd hafva dessutom särskilda skogseldar här och hvar inom länet uppstått, men äro de nu dels helt och hållet släckte dels ock nästan öfverallt i aftagande.

Under samma tid har boskapspest härjat i åtskilliga trakter af länet, men har länets djurläkare besökt de af sjukdomen hemsökta orterna och lemnat vederbörande tjenligt läkemedel samt beskrifning om den derstädes rådande sjukdomens kännetecken äfvensom förhållningsreglor med de af pesten angripna kreaturen, jemte det andra för sjukdomens hämmande ändamålsenliga åtgärder vidtagits.

Beträffande slutligen den i länet förlagda militär, så har emot densamma intet anmärkningsvärdt inlupit.

Åbo och Björneborgs län: Snickaren Nikodemus Wallenius, från Ikalis by och socken, har under simning i Kyrösjärvi derstädes belägna sjö, den 14 förvikne juli drunknat.

Den 26 nästvikne juni har genom uppkomne eldsvådor nedbrunnit, åbygnaden och lösegendomen, deribland en ko och ett svinkreatur å Kukkula Maja hemman i Lovia kapell och Mouhijärvi socken underlydande torp; den 16 juli, tre boningshus, innehållande tjugufem rum och dessutom samtlige uthus å Ylitalo rusthåll i Jyrykselä by af Brunkala kapell, brandförsäkrade för inalles tolftusen tvåhundra mark, samt några tunneland skog i kronomarken inom vestra Aure revier äfvensom största delen af tio särskilda lägenheters inom Lapinneva och Niinineva byars af Ikalis socken skogslotter; dessutom har mjeltbrand utbrutit bland svinkreaturen inom Finström, Sund och Saltvik socknar, hvarest ett större antal af dessa kreatur störtat, innan vederbörande veterinärläkare, som emot sjukdomen vidtagit kraftiga åtgärder, hunnit till orten anlända. Något anmärkningsvärdt emot den inom länet förlagda militär har icke inlupit.

— **Universitetet.** Skolläraren i Tammerfors C. G. Söderlund skall enl. Vik. hafva erhållit ett stipendium för idkande af studier i ryska språket vid universitetet i Moskva.

Kansler lärer hafva tilldelat Alexandersstipendiet åt juriskandidaten W. Eneberg, som härutinnan hade konsistorii förslag för sig, men deremot vice-kanslers serskilda hemställan emot sig.

— **Donationsgodsen.** Friherre von Friederieksz har till k. senaten inlemnat anmälan att han vore villig att åt landbönderne på sitt donationsgods Petäjärvi i Sakkola socken försälja de af dem bebrukade lägenheter för en löseskilling af 103,000 rubel s:r i ryska kreditbiljetter, hvaremot han önskade behålla egendomens stom. (Mbl.)

— **Egendomsköp.** Eriksdals egendom i Borgå socken har enligt Mbl. genom köp öfvergått i agronomen W. Appelgrens ego för en summa af 36,000 m.

— **Fyrbåken på Marjanniemi,** uppförd af arkitekten H. Trapp, är numera färdig och skall, enl. O. W. S., tändas om några veckor. Dess uppsyningsman torde blifva sjökaptenen Lalin.

— **Resande från Iwalo** veta, enl. O. W. S., berätta att guld i år skall fåtts till ungefär samma qvantitet som under förlidet års sommar och att ett bolag, som der arbetar med 20 man, på två dagar funnit 625 gramm guld, eller till ett värde af 2,125 mark.

— **De unga storfurstarne Konstantin och Dimitrij Konstantinowitsch,** hvilka under sommaren besökt Wiborg och Helsingfors, anlände den 5 aug. till Åbo med ett ryskt örlogsfartyg, besökte skeppsvarfvet och W:m Crichton & Co:s mekaniska verkstad.

— **Från Åbo** skrifves i Å. U. att konsert der kommer att gifvas af en ung i utlandet studerande finsk sångare, hr J. E. Bergholm. Hr B., som är hemma från Kuopio, har i tre år idkat sångstudier i Stockholm under ledning af Günther och Arlberg och har nu på en kort resa kommit till hemlandet, för att genom några konserter söka skaffa sig medel till fortsättande af dessa studier, hvilka han hittills med framgång bedrifvit.

Hr Bergholm är bassångare.

— **Kyrkotjufnad.** Natten emot den 29 juli hade tjufvar inpraktiserat sig i S:t Karins sockens kyrka och tillgripit två på altaret stående trearmiga ljusstakar af nysilfver. Tjufvarne hade äfven, ehuru utan framgång, sökt sig tillträde till sakristian såväl genom dörren som mellantaken. Oaktadt flitiga efterforskningar från kronobetjeningens sida hafva, hvarken tjufvarne eller det stulna kunnat upptäckas. (Å. U.)

— **Rättelse och tillägg.** I Wib. Tidn. läses: Vår uppgift i förra n:r, att 28 mål emot guv.emb. i Kuopio län för närvarande äro under pröfning i hofrätten, bör så tillvida rättas, att detta antal mål redan under höstsessionen afgjordes. Sedan dess hafva 6 nya inkommit, af hvilka två lära vara afgjorda. Utom dess förmodas 12 nya vara att inväntas, så att hela antalet af de emot nämnde guv.emb. inom jemförelsevis kort tid väckta mål skulle uppgå till 46.

— **Inbjudning.** Åbo frivilliga brandkorps har till sin årsfest nästkommande söndag genom en skrifvelse inbjudit *samtlige medlemmar af frivilliga brandkorpsen* i Helsingfors, och befälhafvaren på ångfartyget "Grefve Berg", kapten T. F. Schoultz har välvilligt erbjudit sig att å sitt fartyg för hälften af den vanliga afgiften öfverföra till Åbo de medlemmar af Helsingfors korps, som äro i tillfälle att efterkomma den vänliga inbjudningen.

— **Ångslupen "Sköna Helena".** Vi omnämnde i går att denna båt åter kommit i olag. Enligt hvad ett tillkännagifvande från redarene längre fram i bladet meddelar har "Sköna Helena" nu helt och hållet upphört med sina turer för den återstående delen af sommaren.

— **En lodja,** som lossade jernvägsskenor från svenska ångfartyget "Stockholm", skall nu i sin tur hafva gjort haveri.

— **Koleran.** I går insjuknade 2 personer, i gården N:o 76 å Skatudden och å brädgården derstädes. Af tidigare insjuknade afled 1. Från sjukdomens början insjuknade 38, döde 19.

— **H. M. Kejsaren** anlände den 6 aug. till lustslottet Livadia på Krim.

— **Koleran i Petersburg** är tortfarande i aftagande. Den 5 aug. insjuknade 37 och afledo 20 personer. Qvarliggande sjuke 289.

— **Qvinliga studier i Ryssland.** Genom en serskild dagorder af krigsministern kommer i den under hans inseende stälda medikokirurgiska akademin att inom kort öppnas en serskild fyraårig kurs för vetenskapligt utbildande af qvinliga ackuschörer (med grad af "lärda ackuschörer"). En enskild person har till sådant ändamål donerat ett kapital af 50,000 rubel silfver. Kursen kommer att så ställas, att såväl theoretiska som praktiska öfningar försiggå afskilda från de manliga studenternes vid akademin.

— **Sammanstötning.** Ryska örlogsångfregatten "Chrabry" har i Kronstadts hamn stött tillsamman med ett engelskt ångfartyg, hvilket gjort felaktig manöver. Skadan lär icke vara obetydlig, och hardt när hade varit att fregatten kunnat borras i sank.

— **Från Ryssland.** "Golos" fägnar sig öfver att de anslag, man nyligen haft emot böndernes kommunala sjelfstyrelse blifvit afböjda. Den enl. ryktet i domänministerium väckta frågan att ställa bondesamfälligheterna i Ryssland under adligt kuratel, med hänsyn dertill att bondemenigheterna icke visat sig kunna göra rätt bruk af sin sjelfstyrelse, skall nemligen hafva fallit.

"Nord. Presse" antyder i anledning häraf att man kan draga hela det ursprungligen af Golos kolporterade ryktet i tvifvel och antaga att alltsammans varit en manöver mot domänministern, mot hvilken tidningens parti alltid varit ogynsamt stämdt, alltsedan de tider då hr Walujeff var inrikesminister.

Vid en i Moskva hållen sammankomst mellan medlemmarne i "Sällskapet för sårades och sjukes vård i fält", beslöt man att anlita alla medel för att genom presterskap och kloster förmå allmänheten att intressera sig för saken, att insamla medel på jernvägar och ångbåtar genom för ändamålet resande missionärer m. m. Äfven uttalades en önskan att filialer måtte i Finland försöka åstadkommas.

— **Ryskan i Polen.** Med begynnelsen af skoåret $18^{72}/_{73}$ skall i alla elementarskolor i Polen obligatorisk undervisning i ryskan införas.

— **Om Walter Runebergs nya grupp Apollo och Marsyas** fäller den danska tidningen "Heimdal" i en öfversigt af konstutställningen i Köpenhamn ett omdöme, om hvilket det kanske skall intressera våra läsare att taga notis. Efter att hafva fäst uppmärksamhet vid några svenska skulpturarbeten, behandlande antika ämnen, säger det nämnda bladet: "Men alla hithörande nyare verk på utställningen öfverträffas dock vida af den unge finske bildhuggaren Walter Runebergs marmorgrupp Apollo och Marsyas, som är anbragt vid den ena sidan af stora trappan från vestibulen ned till gården".

"Man erinrar sig ju nog sägnen om huruledes skogsguden Marsyas, stolt af sitt spel på vasspipa, utmanade sångens mästare bland de himmelska gudar, Apollo, till en täfligestrid och satte sitt lif på spel, men blef öfvervunnen. Meningen med sägnen är icke svår att skönja. Den lust för och de ämnen till sång och diktning, som röra sig dunkelt i folkens djup och derigenom stundom bryta fram med en egen friskhet och skönhet, kunna dock aldrig frambringa ett fulländadt klart och skönt sångkonstverk; dertill hörer ej blott den säregna gudomliga inspirationen, men också att hafva lefvat i andra, högre nejder af menniskolifvet, hvarest utsigten öfver detsamma är vidare och tankarna hafva vunnit en större klarhet; men der dessa två slags skaldskap stöta tillsamman, der dräpes alltid naturpoesin af konstpoesin, såsom det har gått t. ex. med folkvisan: den blomstrar frodig, när der icke finnes skalder, så att säga, af facket, och till och med när en mognare utveckling har lärt dem, som stå under första påverkan af en stark kulturström, att skönja folkvisans behag, och när då "kulturmenniskorna", de "bildade", företaga sig att uppskrifva och bevara de från forntiden ärfda visorna, så verkar till och med denna allt annat än fiendtliga beröring med kulturen dräpande på naturpoesin: i följande stägtled vilja visorna utdö på allmogens läppar, tills de komma dit igen från sjelfva de bildades kretsar.

Det är denna märkliga motsats mellan beslägtade och dock olikartade krafter i menniskolifvet, som vi hafva lifslefvande för oss i Runebergs verk. Vid foten af en trädstam, på en sten sitter Marsyas, hvars drag och hårväxt och knaggliga kropp förråda den mindre ädla börden, i en oroligt spänd ställning. Pipan, som han har blåst på, håller han sänkt i den venstra handen, som om han nästan hade glömt den; med den högra armen omfattar han stammen, medan han, lutande sig något framåt och med ansigtet vändt uppåt mot Apollo, lyssnar förvånad, hänryckt och dock med en skiftning af groll i uttrycket, i till gudens spel och sång.

Han är allaredan öfvervunnen, han känner det sjelf, men så mäktigt verkar gudasångens förtrollning att han glömmer allt, glömmer sin förestående död, för att insupa dessa toner. Apollo står upprest, slår med kraftig hand lyrans strängar och sjunger, med glädjen strålande i de upphöjda anletsdragen, om de stora syner, som skrida förbi hans själ. Också han har glömt striden med Marsyas; icke för att förnedra denne, icke för att visa sig sjelf, sjunger han, utan sjelf hänförd och dock fullkomligt herre öfver tankar och toner. Uti denna de båda kämparnes glömska af striden och hänryckning af sångens skönhet ligger gruppens största egendomlighet. Gamla framställningar i samma ämne utvisa vanligen Apollo såsom den stränga för-

---

VID ALTARET.

Af E. Werner.

(Forts.)

— Har man äfven velat förnedra er till spion? frågade den unge presten bittert. — En bedröflig syssla, isynnerhet då den måste utöfvas emot en gäst, som i månadtal sofvit under ens tak.

— Det jag inberättat har ej skadat er, min broder, svarade gubben mildt. — Må de gerna i stiftet kalla mig ett gammalt dumhufvud, som hvarken hör eller ser hvad som föregår rundtomkring sig, det fördrar jag hellre, än att jag med ett förhastadt ord skulle störtat er i fara.

Benedikt svarade ej, han räckte honom blott tigande sin hand.

— Icke sant, ni stannar qvar? började kyrkoherden åter efter en stund med bedjande röst.

— Jag kan inte! Tro ej att jag så synnerligt mycket litar på prelatens mildhet. Jag vet hvad som väntar mig, eller anar det åtminstone; men för att följa ert råd skulle jag nödgas sätta ett högre värde på lifvet än jag gör. Jag försäkrar er att det är mig så fullkomligt likgiltigt, att jag icke ens skulle utsträcka handen för att rädda det!

De hade emellertid kommit fram till det krucifix, som stod vid platåns brant, just der vägen till vallfartskyrkan tog af. De båda andlige stannade.

— Så borde ni ej tala, min broder, sade kyrkoherden mildt förebrående, — ni är ännu så ung!

— Och ni är redan så gammal, ers högvördighet! — i Benedikts stämma låg ett visst hån, — och hänger allt ännu så fast vid detta lif, som för er likväl bort vara tillräckligt fullt af försakelser? Hvad har ni väl vunnit på denna eländiga ort, som knappt nog skyddat er för hunger, som sedan tjugu år afsöndrat er från verlden och menskorna och blott låtit er skåda armod och elände? Att *derföre* hafva brutit med lifvet, förspillt sin framtid, afsvurit sin lycka — detta byte är sannerligen något för ojemnt!

Den gamles klara milda ögon mötte lugnt den unge medbrodrens dystert flammande blick.

— Efter dylikt har jag aldrig frågat! svarade han enkelt. — Jag har alltid betraktat det som en mig anvisad pligt och redligt bemödat mig att uppfylla den. Den har visst icke alltid förefallit mig så lätt och ofta nog har jag genomlefvat ganska tunga tider. Det har gifvits dagar då jag svultit med mina stackars församlingsbor, för det jag ej kunnat förmå mig att med stränghet indrifva mina små fordringar, som de med bästa vilja i verlden ej kunnat hopbringa, och ännu tyngre har det ofta känts, att blott kunna utdela andlig tröst, der lekamlig hjelp äfven skulle varit så behöflig. Som Gud vill! Jag är nu öfver sjuttio år och länge kan det väl ej vara innan jag får lägga mitt trötta hufvud till ro. Har lifvet också icke skänkt mig mycket godt, så tar jag likväl den öfvertygelsen med mig, att jag ärligt arbetat i min vingård. Gud vet bäst — jag var väl icke värd en bättre!

Det låg en rörande resignation i dessa enkla ord, och Benedikt blickade tigande på det trötta, gamla lif som så tåligt lutade mot grafven, som så utan allt knot eller klagan blickade tillbaka på den lott som tillfallit det; men för den unge presten var denna stilla hängifvenhet blott en sporre till. Han kände ännu hos sig ungdomens hela trots, som väl kan dö men icke försaka, och han var just i begrepp att gifva ett passioneradt svar, då han hörde steg i sin närhet. Från byn närmade sig tvenne fremlingar, äfvenledes insvepta uti kappor.

Anblicken af fremmande här var någonting så ovanligt, att de båda andlige afbröto sitt samtal och förvånade blickade på dem. Benedikt tycktes känna igen dem och genast försvann den korta öppenhet han visat mot kyrkoherden, för att lemna rum för den gamla slutenheten, då han gick emot de ankomne och artigt, men isande kallt, helsade på den äldre af dem.

— Herr grefve Rhaneck, ni här?

Grefven räckte honom handen och vände sig derpå till kyrkoherden. — Förlåt mig, ers högvördighet, men mitt besök gäller blott er kaplan, som jag nödvändigt måste få tala med. Man sade oss på prestgården att han just hade gått ut, samt att vi ännu skulle kunna upphinna honom.

Den gamle bugade sig artigt för de båda förnäma herrarne, som Benedikt presenterade för honom. — Vill icke herr grefven återvända med oss? Ort och väder äro föga egnade för ett samtal ute i det fria.

— Jag tackar! afbröt honom grefve Rhaneck hastigt. — Vårt samtal blir ej långt; dessutom är pater Benedikt, efter hvad jag hört, stadd på embetsärenden och jag skulle icke vilja hafva på mitt samvete att han försummat dem.

Kyrkoherden måste visst af den fremmandes sätt hafva sett, att det här var fråga om ett samtal af vigt, hvarföre han tog afsked i det han uttalade det hopp, att båda herrarne på återvägen skulle göra honom den äran att vika in till prestgården. Grefven gaf tankspridt sitt samtycke härtill och väntade med synbar otålighet att den gamle skulle komma utan hörhåll, då han hastigt vände sig till Benedikt.

— Vi sökte dig, Bruno! Som du ser har Ottfried åtföljt mig. Ni skiljdes åt i groll och ären ännu hvarandra skyldige den försoning, som jag af er fordrade. Det I då i stridens hetta nekade, skolen I nu bevilja mig. Ottfried bjuder dig sin hand till försoning, du skall emottaga den.

Orden voro milda, men likväl uttalade i en obetingadt befallande ton. Ottfrieds ansigte förrådde tydligt nog, att hans tillmötesgående var nödtvunget; likväl utsträckte han lydigt handen, men Benedikt rörde sig ej.

— Nå? frågade grefven i lugn, men ännu skarpare ton.

Den unge presten trädde tillbaka.

— Jag ber, förskona herr grefven och mig från en ceremoni, som är oss hvardera lika förhatlig, och som ej gör den ringaste förändring uti vår ställning till hvarandra! svarade han kallt.

Ottfried lät, liksom lättad, handen åter sjunka, men trots detta sköt en blick af djupt hat på "betjentsonen", som på detta sätt vågade afböja hans tillmötesgående.

Rhanecks blick gled långsamt från den ena till den andre. Man kunde icke se någonting mera olika, än desse båda der de nu stodo bredvid hvarandra. Den unge grefven med det blonda håret, de ljusa ögonen och de matta liflösa dragen, som så tydligt de än förkunnade sin Rhaneckska härkomst, och så mycket de än liknade fadrens, icke visade ringaste spår af det karakteristiska uttryck, som var den stolta ätten så eget, — och den unge prestens bleka energiskt tecknade ansigte med det svarta lockiga håret och de djupa mörka ögonen. De hade icke ett drag, icke en linie gemensamt, och likväl hade de *ett*, den höga smärta gestalten, den egendomligt stolta böjningen på hufvudet, samt gång och hållning. Denna likhet var i dag mera påfallande än någonsin, emedan Ottfried äfven bar en mörk kappa; på afstånd hade man kunnat förvexla dem med hvarandra. Äfven på grefven tycktes denna observation tränga sig, hans blick hvilade tung och dyster på de båda unge männen och stannade sist på den äldste.

— Bruno, denna gång är det du, som ytterligare vill vidga det olycksaliga svalget emellan er båda! sade han förebrående. — Må vara! Efter en timme skall du tänka annorlunda och sjelf sträcka ut handen till försoning, jag vet det. Lemna oss allena, Ottfried!

(Forts.)

(Se N:o 181—184, 186—191, 193—212, 214.)

ödmjukande gudomen, ja framställa Marsyas bunden och i dödsqval. Den finske bildhuggaren har förmildrat motsägelsen så till vida, att man, om man icke hade sägnen i minnet, snarare ville säga att verket framställer natur- och konstpoesi i beråd att försonas, i det naturskalden öfverväldigas af det fulländade sköna och upphöjda i konstdiktningen, och dervid väl går miste om ämnen att besjunga på sitt eget gamla sätt, men likväl tillika emottager väckelse till framtida högre sång. I denna uppfattning ligger kanhända en verkan af våra dagars djupare insigt i sambandet emellan folklif och kulturlif; en orsak dertill är kanhända äfven konstnärens nationalitet; det finska folkets Marsyas, dess gamla naturpoesi är väl nära att försvinna, men den är, så att säga, förädlad, förklarad, pånyttfödd i konstdiktningen, (och särdeles har just här konstnärens namnkunnige fader gått i spetsen) — så just har i detta land folk- och konstdiktningen kämpat en annan vänlig täflingskamp med hvarandra, hvilken närmast synes vara innehållet af det här omtalade för den unga finska konstens framtid så högeligen lofvande arbetet".

— **Konungens af Sverige resa.** Enskilda meddelanden från Aachen gifva vid handen, att Konungen, som anlände dit den 27 juli på aftonen, redan den 30 börjat sin brunns- och badkur, efter en konsultation. Doktor Reumont, som anses vara en utmärkt skicklig läkare, har under en 25-årig vistelse i Aachen haft tillfälle att grundligt studera vattnets inverkan på olika sjukdomar. Han har yttrat god förhoppning om H. M:ts tillfrisknande.

Då kuren till en början mattar betydligt, måste den Höge patienten hålla sig stilla större delen af dagen.

— **Hartmansdorffska brefsamlingen.** Härom läses i svenska blad: Genom testamente den 14 december 1856 förordnade presidenten Aug. von Hartmansdorff, som redan 1809 började samla bref och andra handlingar till upplysning om fädernetslandets historia samt äfven derom göra enskilda anteckningar, hvilka han allt sedermera fortsatt, bland annat at alla hans papper och handlingar, hvilka icke erfordrades för att bestämma boets ställning samt vederbörande arfs- och testamentstagares rättigheter, skulle öfverlemnas till byråchefen, expeditionssekreteraren Oscar Carlheim-Gyllensköld för att, efter af denne verkställd granskning, aflemnas till riksarkivet i ändamål att, sedan femtio år från testators dödsdag förflutit, blifva för häfdforskning tillgängliga. Sedan presidenten von Hartmansdorff den 21 dec. 1856 aflidit, uppbar hr Gyllensköld genast det för i fråga varande bestyr i testamentet anvisade arvode, men åsidosatte helt och hållet att aflemna handlingarna till riksarkivet. Genom K. M:ts utslag den 14 juni 1869 och dom den 10 januari 1872 ålagd att denna skyldighet fullgöra, har emellertid nu hr Gyllensköld ändtligen fullgjort denna skyldighet samt aflemnat handlingarne under försegling; och har K. M tillåtit, att nämnda handlingar, en hvilka enligt testators föreskrift icke få öppnas före den 21 dec. 1906, få med statens samlingar införlifvas.

— **Till Nordens tonsättare** har utgått en uppmaning, som tyckes vara förtjent af att uppmärksammas. Uppmaningen är utfärdad af tre inom den musikaliska verlden bekanta namn, nemligen hrr August Söderman i Stockholm, C. F. E. Horneman i Köpenhamn och Edvard Grieg i Kristiania, hvilka vilja bilda ett organ för nordisk musik, i synnerhet pianoforte (tvåhändig) och sångmusik för en enda röst. Till detta ändamål utgifva dessa herrar "Nordiska musikblad" och anmoda nu Nordens tonsättare att till bladet insända sina nya arbeten. Verken insändas frankerade (helst afskrifna af en annan hand än tonsättarens) till en af de nämde redaktörerna. Insändandet sker anonymt och ledsagas af en förseglad biljett, som innehåller tonsättarens namn och bostad, enligt vidare bestämmelser, hvilka kunna erhållas hos redaktionen af "Nordiska musikblad". Redaktionen har beslutit sig för denna anonyma form för verkens insändande, dels till trygghet för allmänheten, så att ingen må föreställa sig, det redaktörerne kunde påverkas af namn och kotteri, och dels för att undanrödja svårigheten genom att nödgas personligen tillbakavisa verk, som icke kunna antagas. När ett insändt arbete icke antages, förblifva redaktörerne således fullkomligt okunnige om tonsättarens namn. Förkastandet af ett insändt arbete sker först, när alla tre redaktörerne äro derom enige. Det torde böra märkas, att tonsättaren har, enligt inbjudarnes medgifvande, rätt att två år efter verkets upptagande i Nordiska musikblad fordra dess utgifvande särskildt, och förläggaren, hvilken för öfrigt är de antagna verkens egare, är då förpligtad att ofördröjligen låta detta utföras. Likaledes förpligtigar förläggaren sig att icke inrycka något verk, som förekommit i Nordiska musikblad, i andra häften, utan att först hafva inhemtat tonsättarens tillåtelse.

— **Religiös fanatism.** För helt kort tid sedan föll en med drufskötsel sysselsatt trädgårdsmästare i Basel ned från en stege och blef i fallet ordentligt spetsad på ett jernstaket, hvaraf döden följde. Då den olycklige jordfästes i närvaro af hustru och barn samt en stor mängd deltagande menniskor, till största delen katoliker, fann den tjenstförrättande själasörjaren, en jesuit, lämpligt att yttra: "Denna olyckshändelse, käre vänner och sörjande, kom sig icke af en slump, utan deraf, att denne man gick så sällan i kyrkan, lät uppfostra sina barn till protestanter i stället för till katoliker" o. s. v. Högljudda yttringar af de församlades missnöje läto emellertid ej vänta på sig, och då presten fortfor i samma stil, blefvo demonstrationerna så häftiga, att han fann sig föranlåten fly från platsen. Öfver allt i trakten, der saken blef bekant, upprördes man öfver råheten hos denne andans man; tidningarne togo till orda, och den fromme herrn aflät slutligen i ett blad ett slags förklaring, hvilken imellertid ådrog sig regeringens uppmärksamhet, föranledde undersökningar och åtföljdes af en allvarlig skrapa åt den nitiske herden.

— **Forskningsresor.** *Den österrikiska nordpolsexpeditionen 1872.* I „Neue freie Presse" finnes infördt ett bref till grefve Edv. Zichy från öfverstelöjtnant Weyprecht, dateradt Tromsö den 18 Juli, hvari han på ett skämtsamt sätt rodogör för förhållandena ombord. Vi meddela här ett utdrag derur:

„Det är alldeles otroligt — skrifver Weyprecht — hvad som med omsorgsfull instufning kan rymmas i ett fartyg. När jag kom till bangårdsmagasinet (i Bremen), der jag samlade allt det ankommande godset, och såg dessa berg af lådor och fat, reste sig håren på mitt hufvud. Ingen ansåg möjligt, att allt detta kunde få rum om bord. Såsom ett hotande spöke sväfvade den tanken för mig, att allt icke skulle komma med, i mina drömmar såg jag chokoladet ligga kringströdt på däck och mjölet flyta i vatten. Men hvilket arbete hade vi icke också! Huru mättes icke hvarje låda och omstufvades ofta tio gånger, innan hon kom på sin rätta plats. Under däck är allt sammanpackadt som en mur; alla mellanrum fylldes med ved eller stenkolsstycken, och vi ha på detta sätt instufvat 14 vagnslass af den förre, utan att man märker det. Lika väl ha vi beställt det med stenkolen. Vi ha inlagt en tredjedel mer i depoterna, än man vanligen antager, 130 eng. tons (à 2000 ℔). Afräknar man härifrån den treåriga förbrukningen af kök och maskin, så återstår oss bränsle för omkring 50 dagar med full fart med maskinen.

Fartyget har stått sig ganska väl på sjön; det går och manövrerar med segel så väl, som man kan önska, och har, ehuru det är starkt öfverlastadt, ett godt sjöfartygs alla egenskaper. Vår kajuta är nu ganska beboeligt inrättad. Midt emot soffan hänger på masten i gyllene bokstäfver ett arabiskt tänkespråk, som sjöinspektoren Littrow i Fiume skickat oss; det lyder: *Nisi el buzared* (äfven detta går öfver). För oss kan intet bättre motto finnas i goda och dåliga tider. Eders exc:s bild pryder ena väggen, amiral Tegetthoffs och grefve Wilczeks den andra, omgifna af en mängd fotografier, bland hvilka dock det starkare könet är blott svagt representeradt. I synnerhet har Kepes utmärkt sig genom reminiscenser från sin vistelse i Wien och uppsatt åt oss en samling af vackra hufvuden, som till och med i den höga nordens is kunna göra en stackars dödlig varm. Men tyvärr är det blott afbildningar; qvinnoumgängets behag och trefnad äro under ett par år förbjuden frukt för oss; på sin höjd kunna björnfröknar och valrossdamer fläta de himmelska rosorna i vår jordiska lefnad. För huru mången äkta man och för huru mången hustru skulle icke en resa till polarhafvet vara en ypperlig kur, och huru mången suckar icke i tysthet: „Der behöfde jag icke se honom eller henne!"

Lyckligare än vi äro i detta afseende våra hundar, hvilkas sällskap här ytterligare förökats med en lappenka. Vi äro nu lyckliga egare af åtta stycken hundar, som göra mig stora bekymmer, emedan de äro idel af kulturen alldeles oberörda bestar. Med undantag af ett äkta par från Newfoundland är det slagskämpar af värsta slag, så att man icke kan släppa dem lösa ur kedjan. Så snart någon blir fri blott för ett ögonblick, kastar han sig genast på sin närmaste granne och biter duktigt sönder hans öra. De första dagarne lemnade vi dem fria för att vänja dem vid hvarandra, men så förfärliga slagsmål uppstodo, i hvilka alla slogos med alla, att vi måste låta det bero vid första försöket. Den illparigaste är Sumbuk, lappen, hvilken vi hade med oss sistlidet år; den fullkomligaste afbild af en räf, smyger han hela dagen omkring på däck och förstår att öfver allt smusla sig till en bit, der de andre aldrig få någonting. Ropar man på honom, så låtsar han vara döf och försvinner så hastigt som möjligt bakom en låda; uppstår slagsmål, är han alltid i eftertrafven, biter förstulet någon i svansen och drager sig derpå så fort som möjligt ur spelet. Kepes har alltjemt några af dem under sin läkarevård; till tack derför bet en honom i foten i förrgår. När de bestarne få sofva på däck i 40 grader under noll, skola de väl bli något spakare.

Vår proviant är alldeles utmärkt och med stor omsorg inpackad. Vi ha redan profvat alltsammans och icke funnit någonting att anmärka. Vi äro rikligt försedda för tre år, äfven om vi icke skulle kunna förskaffa oss något genom jagt. Jag hade till basis för proviantering tagit de qvantiteter som äro brukliga i de nordiska marinerna, men finner nu, att vårt folk har fullt upp med en fjerdedel mindre. Med vin och spirituosa, i synnerhet med det förstnämnda, äro vi mycket sparsamme, för att kunna utdela mer under andra vintern, då vi säkerligen behöfva det bättre. Besättningen får för närvarande intet vin, vi bestå oss hvarje söndag en butelj för sex personer. E. exc. skulle se, huru noggrannt utdelningen ur denna butelj går för sig, och med hvilka argusögon denna procedur öfvervakas. Jag skall aldrig glömma den sorgna blick, som vår maskinist nyligen kastade efter sitt vin, då sjön i svårt väder slog omkull hans glas. I Tromsö funnos tio lådor vin före oss, Litet slösaktigare kunna vi vara, när vi en gång begynna skörda våra egna vinberg och dricka hemodladt Johannisberger eller Tokayer.

Med vårt folk är jag tills vidare ganska belåten. Alla motse med spänd väntan den första isen. Att en eller annan af dem med tiden kan komma att visa sig i sin rätta skepnad såsom en äkta fårskalle, är icke omöjligt, bland 24 personer till och med sannolikt; men hufvudsaken är, att stammen är god, och detta är händelsen. Det är idel dugtiga matroser. Åt midsommarnattssolen, vid hvilken jag nu skrifver, gjorde de dumma miner, nu äro de vana dervid och vänta på isen. En polarentusiast i ordets fullaste mening är vår styrman, kapten Lusina, hvilken knappt någonsin kommer under däck och anser sig för den lyckligaste bland dödlige, derföre att han fått deltaga i expeditionen. Han är en dugtig sjöman. Vi ha nu äfven ombord den siste mannen i vår besättning, harpuneraren, kapten Carlsen. Han är en äldre man med betydlig erfarenhet. Man säger mig, att han gerna dricker, men af det, som han får ombord, blir han visst aldrig drucken; utanför alla depoter för spirituosa hänga patentlås.

Om lyckan något gynnar oss, hoppas jag det bästa. Tack vare komiténs bemödanden och liberala åsigter, förfoga vi öfver medel, som få expeditioner före oss haft".

Hvarjehanda.

— **En hemlighetsfull historia från gatan des Amandiers.** Under denna rubrik berättar pariserbladen följande: I juni månad gifte sig en sextiårig belgier, Francois George, som i många år varit bosatt i Paris, med en ung vacker blondin, i hvilken han hade häftigt förälskat sig. Alla hans vänver afrådde honom från att ingå äktenskap vid hans ålder; men deras föreställningar tjenade till intet, och detta hvarandra i ålder så olika par firade sitt bröllop. Åtta dagar efter bröllopet försvann den unga frun från Georges hem och metallverkstad i Rue des Amandiers. Den stackars äkta mannen började genast ifriga efterforskningar efter sin försvunna hustru och sågs icke mera på sin verkstad. Hans fortfarande utblifvande, som i början icke hade oroat hans vänner, hvilka trodde honom vara på landet, började nu göra dem ängsliga för hans öde, hvarför de den 28 juli anlitade polisens biträde. En poliskommissarie följde dem strax till Georges hem, uppbröt dörren och fann honom liggande utsträckt på sängen i sofvande ställning, men då de sågo nogare efter, upptäckte de, att liket redan hade börjat att öfvergå till förvandling. För omkring tre veckor sedan hade han tagit sig af daga medelst gift. Efter denna upptäckt undersökte polismannen på det noggrannaste hela våningen i flere vittnens närvaro. Vid sidan af sofrummet fanns en mörk garderob, och, då de närvarande komme ditin, funno de hängande på en jernkrok liket af den unga frun, hvars försvinnande gubben hade begråtit och som till slut hade förorsakat hans sjelfmord. Hela qvarterets befolkning förlorar sig i gissningar om, huru det egentligen hänger tillsammans med denna historia.

— **Från tjufverldens highlife.** Pariserpolisen har i dessa dagar arresterat en person vid namn Richard, som endast är 21 år gammal men redan hunnit utbilda sig till en mästertjuf af första rangen. Han har i halftannat år fört det mest slösaktiga lif, och den berättelse härom, han vid förhöret afgifvit, är ganska märklig. Han hade uppnått en så fulländad färdighet i inbrottsstölder, att han, som han uttryckte sig, var i stånd att hvilket ögonblick som helst blifva millionär. Han hade en elegant våning i Rue Rivoli, för hvilken han betalade 12,000 francs i hyra; han höll tjenare, hästar och ekipage, hade en mätress, som var äldre än han sjelf, och en guvernant för att uppfostra dennas barn. Man såg honom hvarje dag rida ut till Boulognerskogen på en fullblodshäst, och då han gallopperade vid sidau af den vagn, der hans mätress, guvernanten och barnet befunno sig, trodde alla, att det var en rik och förnäm familj. Till de tiggare, som Richard mötte under vägen, kastade han hela händer fulla med tiofrancsstycken. Han hade till kompanjon en man vid namn Rossy, som likaledes nyligen blifvit arresterad. De två kompanjonerna spisade hvarje dag sin middag på en af de förnämsta restaurationerna, der deras räkning sällan understeg 150 francs, och och de voro der i högsta grad ansedda. Stundom hände det, att de icke hade några penningar, men detta bragte dem på intet sätt i förlägenhet. Vid desserten aflägsnade sig den ene och återkom efter en stunds förlopp med några tusen francs, som han under tiden stulit. Richard hade inbillat sin mätress, att han var en son af rika föräldrar. Han har berättat, att han och Rossy stundom sammanträffade med *simpla* tjufvar; men dessa drgo sig då höfligt tillbaka och öfverlemnade förrättningen till de två unga *gentlemennen*. Richard har ett godt umgängessätt och gifver sina känslor luft på det mest naiva sätt, hvarigenom han afvände all misstanke. Då man visade honom fotografiporträttet af en ung dam, som han hade bestulit, utropade han entusiastiskt: "Hvad hon är skön! Om jag hade känt henne, skulle jag icke velat beröfva henne en sou". Hemma i hans boning fann man ett stort antal obligationer, som han icke kunnat afsätta, samt en mängd smycken. Då ransakningsdomaren frågade honom, huru mycket penningar han hade förslösat under den tid af halftannat år, då han varit tjuf, svarade han: "Noggrant kan jag icke uppgifva det, ty jag förde inga böcker öfver mina utgifter, och mina inkomster voro mycket variabla. Jag antager emellertid, att mitt hushåll kostat mig omkring 100,000 francs."

— **Horace Greeley,** den hittils mest föredragna kandidaten till presidenturen i Förenta Staterna, gisslas af ett Newyorker skämtblad på följande sätt: "Mr Greeley stiger upp kl. 3 om morgonen; "ett tidigt uppstigande håller kropp och själ friska!" är hans valspråk. Han väcker derefter hela sitt hushåll, familj och tjenare, och församlar alla i sitt bibliotek, der han vid skenet af vaxljus i öfvertygande ordalag håller ett föredrag öfver ordspråket: Morgonstund har guld i mund. Derpå anvisar han onhvar dess dagsarbete och — kryper åter i bädden".

— **Böter för ett öknamns skull.** I en fransk tidning läses: M:me Seradell blef häftig af sig under sitt samtal helt nyligen med republikens prokurator i Céret-departementet (Pyrenées-Orientales) och hon kallade honom "Badinguet" (parisarnes öknamn på Napoleon III). Republikens prokurator blef ond, han fann detta epitet innebära en förolämpning, som var af beskaffenhet att skada hans anseende såsom embetsman och m:me Seradell blef för användandet af öknamnet dömd till 3000 frcs böter.

— **En läkare i Newyork** har fäst kongressens uppmärksamhet derpå, att det icke finnes något verksammare medel till utbredandet af smittosamma sjukdomar än de cirkulerande smutsiga och illa luktande papperspenningarne. Han föreslår derför, att bankerna skola genom lag åläggas att indraga dessa trasiga sedlar och utbyta dem mot nya.

— **Diplomatiska underhandlingar.** Modren: Se här, Adde, här är en god kaka. Vill du vara snäll nu och komma och få litet?

— Adde (som för olydnad stälts i skamvrån): Hvad är det för slags kaka, mamma?

— **Apropos darvinismen.** En person undrade om icke den på landet öfliga vanan att gå och tugga på ett grässtrå kan vara en qvarlefva från den tid då menniskoslägtet var gräsätande.

— **Orsak och följd.** Jag undrar hvarför mina ögon äro så svaga? sade en snobb till en läkare. — De sitta på ett svagt ställe, blef svaret.

Domstols- och Polisärender.

Poliskammarens i Helsingfors meddelande för den 31 juli (3 augusti) 1872.

Genom tjufvahand har förlorats: Den 31 juli en sticksåg från gården n:o 6 vid södra Magasinsgatan samt en kattuns kjortel och en ylle d:o från ett oläst kontor i villan Taipale. Natten mot den 1 augusti en suflett och 3:ne fotsackar från ett läst vagnslider i Södernäs ölbryggeri; den 1 aug. en läder fotmantel från villan Kammio; den 3 aug. en halfylle rock från gården n:o 13 vid Fredsgatan.

Inlemnadt hittegods, till 1:a polisvaktkontoret: en nyckel samt till 2:a vaktkontoret: 3:ne nycklar och en mindre summa penningar; hvarutom poliskonstapeln Grönroos boende i gården n:o 3 vid Sjömansgatan, anmält, att en tillvaratagen ko på anmälan hos honom kan af egaren återfås.

Under sista veckan till ansvar fällda peroner: 5 för orenlighet i gård eller å gata, 2 för öfverdådigt åkande och 1 för kreaturs kringdrifvande å gata, 1 för upplag af spillning på otillåtet ställe, 1 för försäljning af förskämdt fläsk, 5 för spillnings släpning under förbjuden tid af dygnet samt 5 hyrkuskar för öfverträdelser mot hyrkuskreglorne; hvarhos 2 personer införpassats till länets häkte för att till deras hemorter befordras.

Handel och Sjöfart.

Kurser.

Helsingfors Börs den 7 Augusti.

Vexelkurs.

	Säljare.	*Köpare.*
S:t P:burg k. s	340, 338: 80.	337, 336: 50.
London, 3 md.	25: 20.	25: 05.
Paris, 3 "	99, 99: 50.	98: 50.
Hamburg 3 m.	185: 60, 186: 20.	185: —
Amsterdam 3 m.	209: 40.	208: —
Sth., k. s.	141: 60.	140: 80.
Berlin k. s.	375: —	373: —

Finl. 4½ % statslåns obligationer fr. 1863 à 100 thlr pr. c:t	352.	346.
D:o d:o Hypoth. d:o fr. 1865 à d:o	347.	345.
Finlands 6% statslåns obligationer af 1868 à 100 thlr pr. c:t	—	—
Finska Statens Premie-Obligationer à 10 Thlr Pr. C:t	36, 37.	33.
Föreningsb. aktier à 100 mark	130.	115, 120
Finl. Hypoteksförenings 5 procents obligationer	100¼.	100.
Österbottn. Ångf.bolags aktier à 400 m.	200, 220.	—
Sydf. Ångfart.bolag aktier à 400 m.	400.	—
Helsingfors Rederibolags aktier	101¼	—
Tammerfors linne- o. jernmanufaktur aktiebolags aktier à 2,000 mark	—	—
Wanajavesi Ångb.bolags Aktier à 100 m.	70.	—
Borgå-Kervo jernvägsobligationer	610.	
1872 års 4½ proc. donations-låneobligationer	96.	94.

Skeppslista.

Newport 27 juli. (å) Himalaya, fr. Belfast, lastar t. H:fors. (å) Stockholm, Ekdahl, t. d:o.

Bremerhaven 31 juli. Osmo, Söderholm, fr. Bassein.

Flensburg 29 juli. Preciosa, Lindström, fr. Raumo.

Travemünde 30 juli. Vänskapen, Söderlund, fr Björneborg. — 31. Olga, Lindström, fr. Riga.

Danzig 30 juli. Otava, Andersson, fr. Pillau.

Pillau 30 juli. J. Lorenz, Waack, fr. Uleåborg.

Cronstadt 28 juli. Trident, Mattsson, fr. Grimsby.

Hernösand 24 juli. Delphin, Stafverin, fr. England. Norden, Ramström. t. Skotland.

Gefle 25 juli. Försöget, Lassfolk, från Finland.

Udö fjord 20 juli. Inkommet för motvind: Kantele, Ekblom, t. Grimsby.

Köpenhamn 30 juli. Carl Johan, Isaksson, fr. Nykarleby, Norden, Lindblom, fr. Nederkalix. Josefina, Svensson, t. Östersjön. — 31. På redden: Anne Elisabeth, Hansen, fr. Jakobstad.

Amsterdam 28 juli. Synia, Berg, fr. Wiborg.

Texel 27 juli. Joean Eilard Maria, Schenerber, fr. Hfors. Orienten, Pedersen, fr. Borgå. — 28. Amphitrite, Jensen, fr. Hfors. -- 29. Ilmatar, Stockus, från Fr:hamn.

Vlie 28 juli. Baudina Elisabeth, de Jonge, fr. Finland. — 29. Victoria, de Groot, fr. Borgå.

Delfzyl 27 juli. Commerce, Bjertness, t. Fr:hamn.

Antverpen 27 juli. Bertha Rod, Andersen, fr. Wiborg. — 28. Navigator, Roos, t. Jakobstad.

Havre 29 juli. Gogstads Minde. Haraldsen, t. Nyland.

Honfleur 24 juli. Patriot, Knudsen, fr. Nyland. — 25. Hilda, Antman, t. Sundsvall.

London 29 juli. Neptun, Nyman, till Schields o. Alexandria. Baltic, Nilsson, t. Björneborg:

Falmouth 30 juli. Ernst, Erdtman, till S:t Nazaire.

Queenstown 29 juli. Kaleva, Petrell, fr. Odessa.

Shields 27 juli. Olga, Andersson, från Uleåborg.

Bahia 22 juni. Lempi, t. Bremen.

Havanna 3 juli. Wellamo, Mellberg, t. Falmouth.

Baltimore 12 juli. Ahkera (bark), t. —

Philadelphia 16 juli. På revieret: Emilie. Granberg, fr. Liverpool.

Öresund 30 juli. Willem, Verd, Åbo t. Harlingen. Honorine, Leteiller, från Rouen t. Nyland. Waverley. Evensen, fr. Aberdeen t. Lovisa. Ystävä, Toivari, fr. Grimsby t. Cronstadt. Comet, Rubert, fr. Uleåborg t. Dieppe. Emma, Eriksson, fr. Grimsby t. Svinemünde. Vesta, Grandell, fr. Hull t. Stockho'm. Finström, Markström, fr. d:o t. d:o. — 31. Eugenie, Facquier, fr. Uleåborg t. S:t Valery. Mercur, Bull, fr. Rochefort t. Borgå.

Officiela och Legala Notiser.

Lediga tjenster: ett assessorsembete i Wasa Hofrätt 56 dagar den 31 Juli. — En vicelandskamrerareti. i Wasa 56 dagar eft. den 23 Juli. -- Twenne lärarinnetjenster wid högre folkskolor i Åbo en med finsta till underwisningsspråk och en enahanda tjenst med swenska före den 21 Aug. hos skolornas Direktion.

Proklama: eft. afl. filosofiemagistern Edward Anders Bær hos hrdsr. i Lojo 2 rätt tegångsd. af lagtima ting natt och är eft. d. 13 Mars 1871. -- Eft. afl. Ingeniören Fridolin Stjernwall den 9 Sept. år 1872 inf. rdhsr. i H:fors. — Eft. afl. kronofogden Johan Dawid Saumark den 11 Aug. år 1873 hos rdhsr. i Wiborg.

Urarfwamål: eft. afl. protok.sekreteraren Johan Georg Agricola inf. hrdsr. i Esbo den 30 Sept.

Inställelsedag: hos hrdsr. i Ilmola i afl. sytningsm. Isak Isaksson Liikaluomas lkrs d. 25 Sept.

Borgenärssammanträde: uti handl. Sixtus Kellgrens lkrs den 16 Sept. kl. 12 hos doktor Nylander i Kuopio stad.

Boupptecknin: eft. afl. garfwaregesällen Johan Montin sker den 10 Okt. hos Fredrik Lagerström garfware i Salo.

Auktion: Alanen statteh. i Borgela by af Orihwesi socken å stället den 30 Sept. kl. 11. — Den 28 Okt. kl. 12 Herttola hemman i Lahti by och Ylistaro socken äfwensom handelslokal och andra nödiga uthus.

Resande.

Den 8 Aug. Advokatfiskal Tamelander fr. Wiborg, öfwerste Granfelt fr. P:burg och handl. Tallberg fr. Joensuu, i Societetshuset; rådman Wegelius fr. Borgå, lektor Hellgren fr. Esbo, öfwerstelöjtn. Nikiforoff fr. Åbo och ing. Wahlforß fr. Utlandet, i hotel Wilhelmsbad; konsulinnan Ronselius med barn fr. Wiborg, Michaelsgtn 22; fru Boman fr. P:burg och häradsskrifwaren Tammelander med fru fr. W:strand, i hotel de Poste; fröken Gröndahl fr. Kimito, Elisabethsgtn 27.

Kungörelser.

Hos Folkskoledirektionen i Helsingfors ansökes före den 26 i denna månad vikariatet under nästa läseår för Lärarinnetjensten vid lägre Folkskolan N:o 5, med svenskt undervisningsspråk, i denna stad. Arvodet utgör mk 600 för året. Ansökningarna adresseras till Folkskoledirektionens ordförande, Herr Magister Victor Öhberg i Helsingfors.

Helsingfors den 7 Augusti 1872.

Enligt uppdrag:
F. K. NYBOM.
(0,1089)

Borgå Sparbank.

Jemlikt Borgå sparbanks nådigst fastställda nya stadgar kommer sparbankens kontor ifrån och med den 4 instundande September att hållas öppet, förutom hvar**helgfri** lördags afton på vanlig tid, jemväl hvarje **helgfri onsdag från kl. 11 till 1 på dagen,** onsdagarne likväl uteslutande för **insättningar och uttagningar**; hvilket härmedelst tillkännagifves. Borgå sparbanks kontor, den 3 Augusti 1872. (3410(

Direktionen.

Auktion.

Genom offentlig auktion försäljes **Tisdagen den 13 innev. Augusti** fr. kl. 10 f. m. och, om så erfordras, fr. kl. 4 e. m. i Blecksl. mästaren Barcks gård **N:o 10 Regeringsgatan** åtskillig aflidne Spishållerskan Hedvig Östermans efterlemnade lösegendom bestående förnämligast af något guld och silfver, **möbler** och **husgerådssaker**, linne- sängo- och gångkläder samt diverse. Helsingfors stads Auktionskammare den 6 Augusti 1872.
(3442) A. F. LILJEROS.

Auktion å Ångfartyg.

Thorsdagen den 22 Augusti 1872 kl. 12 på dagen försäljes å Stallmästaregården genom offentlig auktion Svenska Ångfartyget **Nerike,** om 18.5 Nyläster, nybygdt 1854 vid Motala Mekaniska Verkstad af furu på jernspant, förbygdt 1866, lastar cirka 3,500 Ctr. med cirka 9 fots djupgående, har 24 nominella hästkrafters maskin, gör en hastighet af 7½ knop med 10 å 12 kubikfots kolåtgång i timmen. Närmare upplysningar erhållas i Stockholm af

CARL W. BOMAN,
Flygarsons Efterträdare,
(0,1086) Skeppsbron N:o 30.

Till salu.

I Waseniuska bokhandeln:
Svenska Familj-Journalen
1872 h. 7. (3449)

I Waseniuska bokhandeln:
Kulörta
Pappers Lyktor.
(3450)

I Frenckell & Sons bokhandel
Fotografier öfver Kappseglingen vid Hästö-Busö. Pris 3 mk.
(3429)

Kenhala egendom i Kyrkslätt socken, 33 werst från Helsingfors, uttarrenderas eller säljes från den 1:ste nästkommande November. Närmare med egarinnan å stället: A. Ekfund. (3415)

Aseptin, enkel och dubbel för conservering af matvaror,
Amykos aseptin för toiletten, hudvatten, hårvatten, munvatten,
Amykos concentratus, alla af Henrik Gahns fabrikat, i parti och minut, hos (3190)
A. HERLIN.

PRISKURANT
från
Turengi Teknokemiska Fabrik.

			Fmk.	*Pk.*
Maskinolja, I:a	pr	℔	—	55
D:o, II:a	„	„	—	50
Vagnssmörja, på kärl . . .	„	„	—	25
D:o på bleckburk om 2	„		1:	—
D:o på låda om 2	„		—	60
Lädersmörja } pr låda om 2	„		—	75
Seldonssmörja }				
Plåt- eller takfernissa pr 60 kannor			25:	—
D:o pr kanna			—	50
Däcks Varnisch pr kanna . . .			1:	75
Presenningssmörja . . . pr	L℔		7:	50

Obs! Fabrikaterne försäljas i minut å herr Collans Apotek samt i Skeppsfournerarebutiken vid vestra Kajen n:o 6.

Reqvisitioner å partier insändas under adress: **„Turengi Fabriks Aktiebolag", Helsingfors,** Södra Magasinsgatan n:o 2. (3036)

Ekenäs Porter,

på hel & half buteljer, hos (168)
Luther & Rudolph.
Södra Esplanadgatan 4.

Ättika

och Ättiks-Sprit af Björneborgs Ättiks bryggeris tillwerkning, i parti genom
F. Sandlund
(1638) i Björneborg.

Fredriksbergs skattehemman, hörande till Hoplaks by af Helsinge socken, och beläget invid jernvägen emellan Helsingfors och Malms station. På lägenheten finnes tvänne karaktärsbyggnader det ena af sten. Å lägenheten har underhållits 10 mjölkande kor och 4 hästar. Närmare hos (0,1091)
ADOLF TÖRNGREN.
Regeringsgatan 3.

Föreningsbankens Aktier hos
ADOLF TÖRNGREN.
(0,1092) Regeringsgatan 3.

Superfosfat à 2 m. 30 p. per Lisp.
Fosfasguano à 13 m. 75 p. pr säck om 10 Lisp. hos
ADOLF TÖRNGREN.
(0,1093) Regeringsgatan 3.

Engelska Jern-Kassaskåp af Chubb's & Son i London patenterade och wälkända tillwerkning hos (3272)
H. Donner.

Tändstickor

af Björneborgs Tändsticksfabriks Aktiebolags tillwerkning,
prisbelönta wid Expositionen i Stockholm 1866 med högsta priset (silfwermedalj), samt i Petersburg 1870, i varti hos (3331)
Carl Fr. Blomberg.
M. 9 Kyrkogatan *M.* 9.

Obs.! Parafinerade säkerhetständstickor till nedsatt pris finnas numera äfven på lager.

Kemiska Gödslingsämnen

försäljas i Helsingfors hos Herrar F. P. Kiseleff & Söner (Alexandersgatan 15), hvarest Herr S. Cederqvist omhänderhar försäljningen, samt i Åbo, i Kejs. Finska. Hush. Sällskapets permanenta exposition, af Herr John Mellner, till följande priser pr. säck vägande Brutto ungefär 12 Lisp.

1.) **Bakerguano superfosfat,** inneh. 20% löslig fosforsyra, 32 m.

2.) **Ammoniak superfosfat,** med 11% löslig fosforsyra och 8% qväfve, 46 m.

3.) **Stassfurter kali salt** med 50 é 53% kali, 43 m.

Mindre parti än en säck försäljes icke.

Till full gödsling erfordras per tunneland:

för **råg** och **hvete:** 6 Lisp. N:o 1 jemte 15 Lisp. N:o 2; för **hafra:** 4 Lisp. N:o 1 och 10 Lisp. N:o 2; för **korn, ärter** och **vicker:** 8 Lisp. N:o 1 jemte 10 Lisp. N:o 2; för **poteter:** 5 Lisp. N:o 1 samt 15 Lisp. N:o 2; för **turuips** och **kålrötter:** 10 Lisp. N:o 1 och 25 Lisp. N:o 2; samt för **foder morötter:** 5 Lisp. N:o 1 17 Lisp. N:o 2 jemte 3 Lisp, koksalt. Då såsom ändamålsenligast är, halfgödsling med boskapsspillning användes jemte bigödslingsämnen, erfordras blott hälften af hvad ofvanföre uppgifvits.

Vid begagnandet uppblandas dessa bigödslingsämnen med 2 à 3 volumer torr jord eller sand, samt inmyllas genom harfning eller grund plöjning.

En tillsatts af kalisalt ökar i betydlig mon afkastningen. För sädesslagen användes ½ säck samt för rotfrukter och gräs dubbelt så mycket å hvarje tunneland. (3295)

Murtegel, högröbbrända och ljusbrända samt hörnstötta och halfwor.
Ornamentstegel af alla slag på beställning, äfwensom
Draineringsrör af flere dimensioner, större och mindre partier till efterfrågan å (1534)
Tschetschulins kontor.

Beck i större och mindre partier,
Stenkolstjära d:o d:o,
Rothtjära,
Dref, hos (3133)
F. J. F. SJÖBLOM.
6 Vestra kajen 6.

Rifna Oljefärger af alla sorter,
Oljor och ***Fernissor,***
Målarepenslar, hos
F. J. F. SJÖBLOM.

Tjäradt Takpapper
i ständigt lager hos (3401)
Wolfg. Eichinger.

Amykos Aseptin Handtvål

á 60 penni pr stycke uti repförsäljningsbutiken Katrinegatan N:o 3. (3400)
Wolfg. Eichinger.

Adress-Byråns annonser.

Under sommarmånaderna är Adress-Byråns kontor öppet endast onsdagar och lördagar från kl. 10—1 f. m. Bref expedieras dagligen.

Adress-Byrån i Helsingfors.
4. Kyrkogatan 4.

Åstundas köpa.

Ett par felfria **Vagnshästar** af vackert utseende. Svar "Vagnshästar" insändes till Dagbladets kontor. (3392)

Åstundas hyra.

3:ne rum jemte kök och wedlider ifrån den 1 Oktober, helst mera i midten af staden. Swar i biljet till B. K. i detta blads kontor. (3430)

Tjenstsökande.

Ett ungt fruntimmer, som meddelar underwisning i franska, tyska och engelska språken samt i de wanliga skolwetenskaperna, önskar sig plats som lärarinna i en familj. Om så önskas, meddelas all underwisning på tyska språket. Närmare underrättelse lemnas af
Rudolfina Wasastjerna.
(3423) Nikolaigatan N:o 25.

I tjenst åstundas.

En sättare kan genast erhålla plats å C. Hajanders boktryckeri i S:t Michel. (3419)

Diverse.

Offentliga Handelsskolan i Uleåborg, der äfven qvinliga elever emottagas, öppnas åter den 3:dje nästkommande September kl. 10 f. m., då läroanstaltens elever böra vara tillstädes. Undervisningsämnen äro historia, geografi, "handelsgeografi med förevisande af varuprofver"; statistik; nationalekonomi; finska, svenska, tyska och engelska språken, med afseende på dessa språks talande, läsning, skrifning samt tillämpning för handelskorrespondens; aritmetik; enkel och dubbel italiensk bokföring med dertill hörande skriftliga kontorsarbeten; vexelstadgar; skönskrifning m. m.

För inträde uti skolans första klass erfordras: att elev uppnått en ålder af minst 13 år, skrifver och obehindradt läser antingen svenska eller finska, men förstår och begripligt uttrycker sig på hvardera språket, eger kännedom om allmänna grunderna i geografi och historia, om quatuor species samt kristendomens hufvudstycken.

Önskar någon, som i staden innehar kondition vid handel, deltaga uti lektionerna endast i vissa läroämnen, kan sådant beviljas.

Närmare upplysningar lemnas af undertecknad, hos hvilken anmälningar om önskadt inträde i skolan böra göras så fort som möjligt, men sednast den 31:sta denna månad. Uleåborg i Augusti 1872.
AUG. ERNST BIESE,
(1448) skolans director.

Att min praktik åter vidtagit, får jag äran tillkännagifva. Helsingfors den 1 Augusti 1872.
WILH. STENVALL.
(3362) Tandläkare.

Fruntimmers kläder försärdigas efter nyaste mode och för billigt pris i gården N:o 12 Ridbargatan hos Marie Dellner. (3422)

All jagt, fiske och skogsäwerkan å Drumsö är med 40 marks wite förbjuden. Helsingfors den 7 Augusti 1872. (3441)
J. Wawulin.

Bolmströms Hôtel & Café
N:o 15 Drottningsgtn N:o 15.

Respektive resande torde vid sin ankomst icke fästa sig vid åtskilliga personers försäkran att alla rum i mitt Hôtel äro upptagna; skulle så vara förhållandet någon gång, skall ingen möda sparas för anskaffandet af godt logis. Stockholm i Juli 1872. (0,1080)
Carl Bolmström.

Sedan undertecknad öfvertagit ***Generalagenturen för Finland för Baron A. L. v. Stieglitz's Klädesfabrik i Narva,*** får jag härigenom underrätta respective kunder, att hos mig ständigt finnes ett lager af bemälde fabriks tillverkningar äfvensom profver på särskilda fabrikater, hvilka af mig säljas till fabrikspriser. Helsingfors, i April 1872.
(1345) V. GRASHOFF.

Tammerfors Klädesfabriks-Aktiebolag

rekommenderar sina välkända fabrikater, såsom:
finare och **gröfre, svarta** och **kulörta** samt **melerade Kläden, Haltkläden, Satin, Doffel** m. m.;
enkelt och tvinnadt **fint Ullgarn,** såväl hvitt som färgadt;
allt till billigaste priser, hvarå vid partihandel lemnas rabatt.
Vid Fabriken emottages finare och gröfre **Ull** till **spinning** och **tillverkning** af **Kläde,** äfvensom
alla sorters **Hel-** och **Halfylletyger** och **Garn** till **beredning, pressning** och **färgning.** (1073)
Fårull uppköpes till högsta möjliga priser.

Gamla finska frimärken

och kuverter uppköpas till huru stort antal som helst af
Edvard Kerber.
Moskva.
Korrespondens: på tyska, franska, engelska och ryska i händelse af medföljande frimärke. (3444)

För frimärkssamlare.

Specialitet och billigaste anskaffande af alla länders frimärken.

Begagnade finska frimärken och kuverter, äldre och nyare, emottagas i byte.

Korrespondens: på tyska, franska, engelska och ryska mot medsändande frimärke.

Edvard Kerber
(3443) *Moskva.*

SALAMANDER,

Eldassurans-Compani i S:t Petersburg,
stiftadt 1846,
med grundfond af **2,000,000** Silfver Rubel
samt reservfond af **216,997** " "
meddelar försäkringar emot brandskada i all slags lös- och fastegendom, till billiga premier.

Försäkringar emottagas; anmälningsblanketter och nödiga upplysningar erhållas i vårt kontor Unionsgatan n:o 20.
Helsingfors i Oktober 1870.

Lindblad & Holmberg.
(89) Befullmäktigade Generalagenter.

Lifförsäkrings-Aktiebolaget

Nordstjernan

i Stockholm
meddelar alla slag af
Lifförsäkringar
genom
LARS KROGIUS.
Södra Magasinsgatan 2.

IMPERIAL

Brandförsäkrings-Bolag i London,
grundlagdt 1803,
kapital £ 1,958,000 eller c:a *Fmk.* 50,000,000, afslutar försäkringar mot brandskada å fabriker, boningshus, varulager, möbler m. m. genom
(0,512) LARS KROGIUS.
Södra Magasinsgatan 2.

Å Vexelkontoret,

Skeppsbron 36, Stockholm,
in- och utvexlas alla sorters guld, silfver och pappersmynt, köpes och säljes finska och svenska premie obligationer, m. m. (2018)
AUG. LINDHOLM.

2:ne flickbarn kunna bli inackorderade. Närmare hos **Kamrerskan Winter,** Lilla Robertsgatan N:o 11. (3417)

I ***C. A. Hårdhs Fotografiska Atelier*** porträtteras alla söcknedagar från kl. 10 till ½3.

Kopiering och förstoring verkställes omsorgsfullt. (992)
N. 31 Societetshuset N. 31.

Anmälan.

Den ärade allmänheten tillkännagifwes härmedelst att jag härstädes etablerat en twättanstalt under namn af

Gammelstads Twättinrättning.

Och tager jag mig friheten få fästa resp. allmänhetens uppmärksamhet wid följande inrättningen rörande omständigheter.

Lokal för emottagning och utlemnande af twätt är öppnad i gården N:o 44 Alexandersgatan från kl. 8 f. m. till kl. 8 e. m. alla helgfria dagar, och anträffas undertecknad derstädes fr. kl. 12—1 f. m.

Till twätt emottagas alla slags mans- och fruntimmers kläder af såwäl siden, ylle som linne m. m, äfwensom hushållsplag af hwarje slag.

Sjelfwa twättanstalten är förlagd å Broholmen i Gammelstaden, inwid utloppet af Wanda å.

Wattnet, som uppumpas ofwanom fallet genomrinner dertill uppställda filtreringsreservoirer, och anwändes endast filtreradt såwäl till twätt som stöljning.

Utpressning af wattnet sker icke förmedelst handwridning af kläderna, utan genom en dertill inrättad centrifugal maskin.

I och för twättens stärkning och strykning äro derwid wana och sicklige fruntimmer anlända ifrån Stockholm.

Kläderna stämplas icke.

Större partier af twättkläder afhemtas och hemsändas om så önskas.

Skriftliga meddelanden till inrättningen adresseras till kontoret N:o 44 Alexandersgatan.

För de respektiwe kunder hwilka önska taga närmare kännedom om inrättningen är denna öppen från kl. 3—5 e. m. alla söndagar.

Inrättningen skall städse genom ett reelt behandlingssätt, ett omsorgsfullt arbete och möjligast billiga priser söka göra sig förtjent af en ärad allmänhets förtroende och wälwilja.
Helsingfors i Juli 1872. (3300)
H. B. Nordlin.

Musikalisk Soiré

vid
Ulrikasborgs Brunnshus
gifves af
Finska Gardets Hornmusik
i dag fredag d. 9 Aug. kl. 7½—10½ e. m.
Entré 75 penni.
Direktionen. (3447)

Militär-Musik

utföres i händelse af gynnande väderlek å Högholmen Söndagen den 11 Augusti af Onega regementets musikkorps ifr. kl. 5 e. m. Ångbåtarne Ilo eller Aina underhålla turer emellan staden och Högholmen ifr. kl. 3 e. m. (3440)

Ångfartyget Porthan,
Kapten G. MATTSON,
afgår lördagen den 10 Augusti från Lübeck till Reval, Helsingfors och Åbo, medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas i Lübeck af herrar Piehl & Fehling och härstädes af
LARS KROGIUS.
S. Magasinsgatan 2.

Ångfartyget Wasa,
Kapten J. HELLGREN,
afgår lördagen den 10 Aug. kl. 2 på morg. härifrån till *Åbo, Räfsö, Christinestad* och *Wasa,* medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
Södra Magasinsgatan N:o 2.

Ångfartyget Alexander,
Kapten J. E. LÖNNBERG,
afgår onsdagen den 14 Aug. härifrån till *Reval* och *Lübeck,* medtagande passagerare och fraktgods.

Ångfartyget Constantin,
Kapten F. CARLSTEDT,
afgår söndagen den 11 Aug. kl. 2 på morgonen härifrån direkte till *S:t Petersburg* medtagande passagerare och fraktgods.

Ångfartyget Nikolai,
Kapten C. E. WÆNERBERG,
afgår Lördagen den 10 Augusti kl. 7 på morgonen härifrån till *Reval* och *S:t Petersburg,* medtagande passagerare och fraktgods; närmare meddelanden lemnas å ångbåtskontoret hos
E. v. GERICKE.
Norra Esplanadgatan N:o 3.

Ångfartyget Suomi,
Kapten J. G. WALLIN,
afgår tisdagen den 13 Aug. kl. 2 på morgonen härifrån till *Dahlsbruk, Åbo, Nystad, Räfsö, Christinestad, Wasa, Jakobstad, Gamla Carleby, Brahestad* och *Uleåborg,* samt möjligen äfven till andra vid linien belägna hamnar, medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
S. Magasinsgatan 2.

Obs.! Fraktgods bör vara anmäldt sist kl. 5 måndagsafton.

Ångfartyget Oulu,
Kapten O. RAVANDER,
afgår tisdagen den 13 Augusti härifrån direkte till *S:t Petersburg,* medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
Södra Magasinsgatan N:o 2.

Ångfartyget Grefve Berg
Kapten T. F. SCHOULTZ,
afgår söndagen den 11 Aug. kl 2 på morg. härifrån till *Åbo* och *Stockholm,* medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
Södra Magasinsgatan N:o 2.

Förändrad afgångstid:

Ångfartyget Hangö,
Kapten ALB. RYDELL,
afgår hvarje tisdag kl. **6** eft. midd. härifrån till *Stockholm,* med anlöpande af *Ekenäs, Skuru, Åbo* och *Mariehamn,* medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
S. Magasinsgatan 2.

Obs.! **Fraktgods emottages icke efter kl. 4 Tisdags eftermiddagen.**

Ångfartyget Aura,
Kapten TH. NYSTRÖM,
afgår torsdagen den 15 Aug. kl. 2 på morg. härifrån till *Åbo* och *Stockholm,* medtagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
S. Magasinsgatan 2.

Ångfartyget Dagmar,
Kapten J. J. CONRADI,
afgår torsdagen den 15 Augusti på aftonen härifrån direkte till *S:t Petersburg,* med tagande passagerare och fraktgods. Närmare meddelanden lemnas af
LARS KROGIUS.
S. Magasinsgatan 2.

Ångaren Runeberg,
Kapten N. A. NYKOPP,
afgår dagligen kl. 8 f. m. ifrån Borgå och kl. 4 e. m. ifrån Helsingfors.
(1440) NIKLAS GULIN.

Söndagen den 11 Aug. inställes turen från Borgå till Helsingfors.

LUSTFÄRD.

Till kappseglingen och målskjutningen vid Haxalö afgår Ångaren Runeberg ifrån Borgå kl. 10½ f. m. söndagen den 11 Aug. och återvänder på aftonen efter målskjutningens slut.

Biljetter á 3 mk för akter och 1 m. 50 p. fördäck tur och retur säljas ombord. (3436)

Ångbåten Borgå,
förd af Kapten C. J. PETTERSSON,
Måndagar fr. H:fors till Borgå & Lovisa.
Tisdagar " Lovisa " " & H:fors.
Onsdagar, Torsdagar, Fredagar & Lördagar mellan H:fors och Borgå, tur och retur.
Afgår från Helsingfors kl. 9 f. m. och från Borgå kl. 4 eft. m.

LUSTFÄRD.

Lördagen den 10 Augusti kl. 8 f. m. afgår ångbåten „Borgå" från H:fors till Borgå och Lovisa, men återvänder ej samma dag.

Söndagen den 11 afgår ångbåten på Lusttur från Lovisa till Haxalö i Borgå skärgård, för att öfvervara kappseglingen derstädes.

Måndagsmorgonen återvänder ångbåten från Lovisa till Borgå och H:fors, medtagande passagerare och fraktgods.

Höyryalus "Saima," lähtee **Mikkelistä Lauritsalaan** joka sunnuntaina, tiistaina ja torstaina kello 4 j. p. p. ja **Lauritsalasta Mikkeliin** joka maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina kello 7 j. p. p. Elokuun ajalla. (3309)
J. PYLKKÄNEN.

Ångbåtskommunikation
emellan
Wiborg och **Kuopio.**
Ångbåten Rauha,
Kapten C. A. HELLMAN,
beqvämt inredd för passagerare, kommer under detta års seglationstid att underhålla reguliera turer; afgångsdagarne blifva ifrån Wiborg hvarje Thorsdag kl. 6 på morgonen, ifrån Kuopio hvarje Söndag kl. 6 på morgonen, med anlöpande af Lauritsala, Puumala, Nyslott, Taipale, Leppävirta och Konnus, medtagande passagerare och fraktgods.

Biljetter säljas ombord. Närmare meddelas af befälhafvaren å fartyget, och i Wiborg af Otto Sprangler, samt i Kuopio af
(1665) W. MOLDAKOFF.

Angslupen Sköna Helena
har upphört med sina turer för innevarande sommar och kunna resp. abonnenter utfå resterande hos
(0,1090) J. D. Stenberg & Söner.

Daglista.

I dag, Fredag.

Auktion å lösegendom m. m., Sjömansgatan 4, kl. 10 f. m.
Musikalisk soiré i Brunnsparken kl. 7½ e. m.
Ång. Runeberg afgår till Borgå kl. 4 e. m.
Ångb. Ilo afgår till Sundsberg kl. 3 e. m.
Poster afgå kl. 7 f. m. till: Borgå, Fredrikshamn, Mohla, Willmanstrand; — kl. 12 midnatt till: Ekenäs, Karis, Kimito, Lojo, Salo, Åbo.

I morgon, Lördag.

Ångf. Nikolai afgår till Reval och Petersburg kl. 7 f. m.
Ångb. Borgå till Borgå & Lowisa kl. 8 f. m.
Poster afgå kl. 7 f. m. till: Jääskis, Kexholm, Sordawala; — kl. 5½ e. m. till: Aslawo, Björneborg, Brahestad, Borgå, Gamlakarleby, Ilmola, Jakobstad, Kalajoki, Kristinestad, Lautakylä, Mustiala, Mäntsälä, Nikolaistad, Nykarleby, Nystad, Raumo, Tammerfors, Torneå, Uleåborg, Åbo.

VAKTER
vid F. B. K:s Redskapsdepot:
Natten emot den 10 Aug.:
Johansson, J., & Julin, J., B., I.

Kursen.

Finlands Bank den 7 Augusti.

Petersburg vexelkurs 340; disk. 337. — *London* vexelk. 25: 20; disk. 25: 5. — *Paris* v. k. 99: 50; d. k. 98. — *Hamburg* v. k. 186: 20; d. k. 185. — *Amsterdam* v.k. 209: 40; d.k. 208. — *Stockholm* v.k. 141: 60; d.k. 140: 80.

Helsingfors,
Theodor Sederholms boktryckeri, 1872.
Företedt: *C. R. Lindberg.*